

χιτῶνα. τῷ δὲ θωρακίῳ φυλάξει διὰ
 τῆς ἀπειθείας, καὶ εἴσαι κατενώπιον φη
 δ' ὅτις αὐτοῦ ἀμώμονες ἐμ' ἀγαλλιάσει, μὴ
 νοσοφῶ διὰ σωτηρίᾳ ἡμῶν, δόξα καὶ μεγα
 λωσύνη, κράτος καὶ δόξασία, νῦν καὶ εἰς πάν
 τας τῆς αἰῶνας, ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΙΟΥΔΑ ΤΕΛΟΣ.

tunicā. Ei uero qui pōt illos seruare a pec
 cato imunes & statuere in cōspectu glo
 riæ suæ, incōtaminatos in exultatiōe, so
 li sapienti deo seruatori nostro, gloria &
 magnificētia, & imperiū & potestas, nūc
 & in omnia secula. Amen.

Epistola Iudæ finis.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩ/
 ΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

ΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΗΣΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ, ἣν ἔδωκεν ἄν
 τῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς
 δούλοις αὐτοῦ, ἃ δ' εἶ γε
 νέσθαι ἐμ' τάχα, καὶ ἐσήμανεν ἀποσεύλας
 διὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, τῷ δούλῳ αὐτοῦ ἰω
 ἀννῳ, ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ
 τὴν μαρτυρίαν ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ὅσα τε ἔιδε,
 μακάριος ὁ ἀναβιώνσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τῆς
 λόγου τῆς προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐμ' αὐτῆ
 γεγραμμένα, ὃ καὶ οὐδεὶς ἐγγύς, ἰωάννης τῶν
 ἐπιπέδων ἐκκλησίαις τῶν ἐμ' τῆ ἀσίᾳ χάρις καὶ
 ἐλεος καὶ εὐχὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὄντος καὶ ἔρχομε
 νοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδων πνευμάτων, ἃ ἔστιν ἐνώπιον
 τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ὁ μάρ
 τυρ ὁ πρῶτος, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν,
 καὶ ὁ ἀρχὸν τῶν βασιλείων φη γῆς καὶ θα
 λασσῶν καὶ ἡμῶν, ἃ λέγουσιν ἡμᾶς ἐκ τῶν
 ἀμαρτιῶν ἐμ' τῷ αἵματι αὐτοῦ, καὶ ἐποίη
 σεν ἡμᾶς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πα
 τρι αὐτοῦ

APOCALYPSIS BEATI IOAN
 NIS THEOLOGI.

Reuelatio Iesu Christi quā de
 dit illi deus ut palam faceret
 seruis suis, quod oporteat fieri
 cito, & significauit, mittens
 per angelum suum seruo suo Iohanni,
 qui testimonio perhibuit uerbo dei, &
 testimonium Iesu Christi quaecumque ui
 dit. Beatus qui legit & audit uerba pro
 phetiae & seruat ea, quae in ea scripta
 sunt. Tempus enim prope est. Ioannes
 septem ecclesijs quae sunt in Asia.
 Gratia uobis & pax ab eo qui est, & qui
 erat, & qui uenturus est, & a septem spiri
 tibus qui in conspectu throni eius sunt,
 & a Iesu Christo qui est testis fidelis pri
 mogenitus mortuorum & princeps re
 gum terrae. Qui dilexit nos & lauit nos
 a peccatis nostris in sanguine suo, & fe
 cit nos reges & sacerdotes deo & pa
 tri suo.

τῆς αὐτοῦ. αὐτῶς ἢ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
 τοὺς αἰῶνας πᾶσι αἰῶνων Ἀμήν. Ἰδοὺ ἔρχει
 ται μετὰ τῶν νεφελῶν. καὶ ὄψεται πᾶς
 ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν δεξέενται. καὶ
 κροῦνται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ
 Ἀμήν. Εγὼ εἰμὶ τὸ α. καὶ ὁ ω. ἀρχὴ καὶ τέλος
 λέγει ὁ κύριος ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἔρχο-
 μένος ὁ πᾶσι κρᾶτωρ. Εγὼ Ἰωάννης ὁ καὶ
 ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλί-
 ψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἸΗΣΟΥ
 ΧΡΙΣΤΟΥ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ πᾶτμων
 δια τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ὁ πᾶσι μαρτυρία
 ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Εγενόμην ἐν πνεύματι
 ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου
 φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης,
 Εγὼ εἰμὶ τὸ α καὶ ὁ ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔχα-
 τος, καὶ ὁ βλέπων γράφομαι εἰς βιβλίον, καὶ
 πέμψωμαι ταῖς ἐκκλησίαις, ταῖς ἐν Ἀσίᾳ εἰς
 Ἐφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον,
 καὶ εἰς Θυατείραν, καὶ εἰς Σάρδις, καὶ εἰς Φι-
 λαδελεῖαν, καὶ εἰς Λαοδικείαν, καὶ ἐπέσει-
 ψα βλέπων πᾶσι φωνὴν, ἥ τις ἐλάλησεν μετ'
 ἐμοῦ. Ὁ ἐπισηφᾶς εἶδον ἐπὶ τὴν λυχνίαν χρυ-
 σᾶν, καὶ ἐν μέσῳ τῶν λυχνιῶν ὁμοιομοῖον ἡὺς
 ἀνθρώπου, ἐν δὲ ὑμῶν ποδῆς, καὶ περὶ
 ζωσθῆτον περὶ τῆς μασοῖς ζώνην χρυσαῖαν.
 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ, ὡς ἤϊχες λευκοῦ, ὡς
 σελήνη λευκὸν ὡς χιτῶν. Ὁ δὲ ὀφθαλμοὶ
 αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ
 ὅμοιοι χαλκολίθων ὡς ἐν καμίνῳ πεπνυ-
 ρωμένοι. καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων
 πολλῶν, καὶ ἔχω ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χερὶ
 ἄστρας ἑπτὰ, καὶ ἐκ τῶν στόματος αὐτοῦ ἔξομι-
 φαία δίσκομοι ὁμοῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄ-
 ψις αὐτοῦ, ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν δυνάμει αὐ-
 τοῦ, καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν ἔπεσα πρὸς τοὺς
 πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρὸς, καὶ ἐπέθηκέν μοι τὴν δε-
 ξίαν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ λέγων μοι, μὴ φο-
 βῶν. Εγὼ εἰμὶ ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔχατος, καὶ ὁ
 ζῶν,

tri suo. Ipsi gloria & imperium in sæcu-
 la sæculorum. Amen. Ecce uenit cum
 nubibus, & uidebit eum omnis oculus
 & qui eum expunxerunt. Et plangent
 se oēs tribus terræ, etiā amen. Ego sum
 alpha & ω, principiū & finis, dicit dñs
 deus, q est, & q erat, & q uēturus est om-
 nipotens. Ego Ioannes frater uester &
 particeps in tribulatiōe, & regno, & pa-
 tiētia in Christo Iesu, fui in insula, quæ
 appellatur Patmos, propter uerbum
 dei & testimonium Iesu Christi. Fui in
 spiritu in dominico die, & audiui post
 me uocem magnam tanquam tubæ,
 dicentis. Ego sum α & ω primus & no-
 uissimus. Quod uides, scribe in libro,
 & mitte septem ecclesijs, quæ sunt in
 Asia, Epheso, & Smyrnæ, & Pergamo,
 & Thyatire, & Sardis, & Philadelphiæ,
 & Laodiciæ. Et conuersus sum, ut uide-
 rem uocem quæ loquebatur mecum.
 Et conuersus, uidi septem candelabra
 aurea, & in medio septem candelabro-
 rum aureorum similem filio hominis
 uestitum podere, & præinctum ad
 mammillas zona aurea. Caput autem
 eius & capilli erant candidi, uelut lana
 alba, & tanquam nix. Et oculi eius tan-
 quam flamma ignis, & pedes eius si-
 miles libanichalco, sicut i camino ardē-
 tes. Et uox illius tanquam uox aquarū
 multarum, & habebat in dextera sua
 stellas septem. Et de ore eius gladius
 utraq; parte acutus exibat, & facies ei-
 us sicut sol lucet in uirtute sua. Et cum
 uidissem eum, cecidi ad pedes eius tan-
 quam mortuus. Et posuit dexteram
 suam super me, dicens. Noli timere,
 ego sum primus, & nouissimus, &
 r uiuus, &

r uiuus, &

ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδὼν ζῶν εἰ-
 μι εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων, Ἐἔχω τὰς
 κλῆρας τοῦ ἀδού, καὶ τοῦ θανάτου. γράφομαι ἅ-
 ξιδες, καὶ ἅ ἐσιμ, καὶ ἅ μέλλει γίνεσθαι με-
 τὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, οὓς
 εἶδες ἐπὶ τῇ δεξιᾷ μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυ-
 χνίας τὰς χρυσαῖας, οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι
 τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσὶ. Ἐπὶ τὴν λυχνίαν
 αὐτῶν εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσὶν. τῶν ἀγγέ-
 λων τῶν ἐφεσίνης ἐκκλησίας, γράφομαι. τὰ δεξιᾷ
 τοῦ κρᾶτρός ἐπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ,
 ὁ πρὶ πατρὸς ἐπὶ μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνίων τῶν χρυ-
 σῶν. οἶδ' αὖτὰ ἔργα σου, Ἐπὶ τὸν κόπον σου, καὶ πλὴν
 ὑπμονῆς σου. Ἐπὶ τὸν δὲ δὴν εὐασάσαι κακούς
 Ἐπὶ φράσω τὸν φάσκον τῶν ἀποστόλων καὶ
 οὐκ εἰσὶν, καὶ ἔντες αὐτοῦς, ψυδῆ, καὶ ἐβάπτισ' καὶ
 ὑπμονῆς ἔχ' καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου, κεκοπίασ' καὶ
 καὶ οὐ κέκμηκ'. ἀλλ' ἔχω καὶ σὺ, ὅτι τὸ ἀγά-
 πλω σου τὸ πρῶτον ἀφῆκα. μνημόνθου δὲ
 πόθ' ἐκπέπρωκ', καὶ μετανοήσον, Ἐπὶ τὰ πρῶτα
 ἔργα ποίησον. εἶδε μή, ἔρχομαί σοι τάχα, Ἐ-
 κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, ἐὰν
 μὴ μετανόησες, ἀλλὰ τὸ ἔχθες, ὅτι μισῶς
 τὰ ἔργα τῶν νικολαϊτῶν, ἅ καγὼ μισῶ. ὁ ἔ-
 χων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 ἐκκλησίαις. Ἐπὶ νικῶντων δώσω αὐτοῖς φάσιν
 ἐκ τοῦ ζύλου τοῦ ζῶντος, ὅστις ἐν μέσῳ τοῦ πρῶ-
 τοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ Ἐπὶ ἀγγέλω τῆς ἐκκλη-
 σίας σμυρναίων γράφομαι. τὰ δεξιᾷ λέγει ὁ πρῶ-
 τος, καὶ ὁ ἔχων τὸ, ὅς ἐγγίετο νεκρός. καὶ
 ἔζησεν. οἶδ' αὖτὰ σου τὰ ἔργα καὶ πλὴν θλίψιν
 καὶ πλὴν πτωχίας, πλουσίος δὲ εἶ, καὶ τὸ
 βλασφημία τῶν λεγόντων ἰουδαίους εἶ-
 ναι ἑαυτοὺς, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ σωμαγω-
 γὴ τοῦ σατανᾶ, μηδὲν φοβούσ' ἅ μέλλει
 πάσχειν. ἰδὼν μέλλει βαλεῖν θῆ ὑμῶν ὁ δι-
 ἀβολος εἰς φυλακίαν, ἵνα παρὰ θῆτε, καὶ
 ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστός
 ἐχθρὸς θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν σέφα-
 νομ τὸ ζῶντος

uiuus, & fui mortuus, & ecce sum uiuēs
 in sæcula sæculorum, & habeo claues
 mortis & inferni. Scribe ergo quæ uī-
 disti, & quæ sunt, & quæ oportet fieri
 post hæc. Sacramentum septem stella-
 rum quas uidisti in dextera mea, & se-
 ptem candelabra aurea. Septem stellæ
 angeli sunt septem ecclesiarum, & cande-
 labra septem, septem ecclesiæ sunt.

Et āgelo ephesiæ ecclesiæ scribe. Hæc
 dicit qui tenet septē stellas in dextera
 sua, qui ambulat in medio septem can-
 delabrorum aureorum. Scio opera tua & la-
 borem & patientiā tuā, & quod nō po-
 tes sustinere malos, & tentasti eos qui
 se dicūt ap̄los esse & nō sūt, & inuenisti
 eos mēdaces, & baptizasti. Et patientiā
 habes, & sustinuisti propter nomen
 meū & non defecisti. Sed habeo aduer-
 sum te q̄, charitatem tuā primam reli-
 quisti. Memor esto itaq; unde excide-
 ris, & age pœnitentiā, & prima opa fac.
 Sin min⁹ ueniā tibi cito, & mouebo cā-
 delabrū tuū de loco suo, nisi pœnitentiā
 egeris. Sed hoc habes, quia odisti facta
 nicolaitarum, quæ & ego odi. Qui habet
 aurem audiat, quid spūs dicat ecclesijs.
 Vincenti dabo edere de ligno uitæ, qđ
 est in medio paradisi dei. Et angelo smyr-
 næorū ecclesiæ scribe. Hæc dicit prim⁹ &
 nouissimus, qui fuit mortuus & uiuit.
 Scio tribulationē tuā & paupertatē tuā,
 sed diues es, & blasphemiam eorū q̄ se
 dicūt Iudæos esse, & nō sunt, sed sunt sy-
 nagoga satanæ. Nihil horū timeas q̄
 passurus es. Ecce missur⁹ ē diabolus ali-
 quos ex uobis in carcerē ut tētemini, &
 habebitis tribulationē dierū decē. Esto
 fidelis usq; ad mortē, & dabo tibi corō-
 nam uitæ

II

νομ φη γηθ. Ο ἔχωμ ὄυε ἀκουσάτω τί τὸ
 πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις, Ο νικῶν,
 οὐ μὴ ἀδικηθῆεν τῷ θανάτῳ τοῦ θανάτου
 ρ. ἢ τῷ ἀγγέλω τῷ ἐν προτάμῳ ἐκκλησίας
 γράφομαι. Τὰ δὲ λέγει, ὁ ἔχωμ τῷ ῥομφαίᾳ μ
 πλὴν δίσομορ πλὴν ὁξέαμ, διὰ τὰ ἔργα σου,
 ἢ πού κατοικῆς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σαταν
 ἴα, καὶ κρατῶ τὸ ὄνομά μου, ἢ οὐκ ἠρνήσω τῷ
 πείσι μου ἢ τῷ ἡμέρῃ ἐμῇ, Ἀντίπας ὁ μάρ
 τυς μου ὁ πιστὸς ὁ ἀπεικάνθη παρ᾽ ἡμῶν ὅ
 παρκαρῆς ὁ σατανᾶς. ἀλλ' ἔχω ἡπίστος ὁλί
 γα, ὅτι ἔχεις ἐκεί κρατῶντας πλὴν Διαχλῶ
 βαλαάμ, ὁ ἐδίδασκεν ἐν τῷ βαλακ βα
 λῆρ σκάνδαλορ ἐνώπιον τῶν ἡμῶν ἰσραήλ
 φαγῆν ἐδωλόθυτα, καὶ πορνεῦσαι, ὅπως
 ἔχεις καὶ σὺ, κρατῶντας πλὴν Διαχλῶ τῶν
 νικολαϊτῶν, ὁ μίσω, μετανοήσορ, εἰ δὲ μὴ,
 ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐ
 τῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τῷ στόματός μου. Ο ἔ
 χωμ ὄυε, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς
 ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγῆν ἀπ
 ῥό μάννα τῷ κερυμυδίῳ, ἢ δώσω αὐτῷ ἡ
 φορ λθηνῶν, ἢ ἐπὶ πλὴν ἡφορ ὄνομα καιν
 ῖς ῥομφαίᾳ. ὁ οὐδεὶς ἔγνω ἐμὴ ὁ λαμβάν
 ῃ τῷ ἀγγέλω πῆς ἐν δυατείρῃ ἐκκλησίας γρά
 φομαι. Τὰ δὲ λέγει ὁ ἡγός τῷ θεῷ, ὁ ἔχωμ τῷ
 θαλμοῦς αὐτῶν ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πό
 διες αὐτῶν ὅμοιοι χαλκολιθάνας. Οἶδα σου
 τὰ ἔργα καὶ πλὴν ἀγάπῃ, καὶ πλὴν διακο
 νίᾳ, ἢ πλὴν πίσιμ, ἢ τῷ ὑπομονῶν σου, ἢ τὰ
 ἔργα σου, ἢ τὰ ἔχαια πλείονα τῶν πρώτων.
 ἀλλ' ἔχω ἡπίστος ὁλίγα ὅτι ἐὰς τῷ ἰωάννα
 ἰεξαθῆν πλὴν λέγασαμ ἑαυτῶν προφήτηρ δι
 δάσκων, ἢ πλανῶντες ἐμοῦς δόλως πορνεῦ
 σαι, καὶ ἐδωλόθυτα φαγῆν, ἢ ἐδωκα αὐτῷ
 χρόνορ, ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῷ πορνείας αὐτῆς,
 καὶ οὐ μετανοήσῃ. ἰδοὺ ἐγὼ βάλω αὐτῶν
 εἰς κλίβαν, καὶ τῷ μοι χεύοντες μετ' αὐτοῖ
 εἰς θλίψιμ μεγάλην, ἐὰμ μὴ μετανοήσωσι μ
 ἐκ τῶν

nam uita. Qui habet aurē audiat. quid
 spiritus dicat ecclesijs. Qui uicerit, non
 ledet a morte secūda. Et angelo Perga
 mēsis ecclesiæ scribe. Hæc dicit, q habet
 rhomphæam utraq; parte acutā. Scio
 opa tua & ubi habitas, ubi sedes ē fata
 næ, & tenes nomen meum, & nō nega
 sti fidem meā. Et in diebus meis Anti
 pas testis meus fidelis, qui occisus est
 apud uos ubi satanas habitat. Sed ha
 beo aduersus te pauca, quia habes illic
 tenentes doctrinam Balaam, qui doce
 bat in Balac mittere scandalum corā fi
 lijs Israel, edere & fornicari, ita habes &
 tu tenentes doctrinam Nicolaitarum.
 Quod odī. Pœnitentiā age, si quo mi
 nus, ueniam tibi cito & pugnabo cum
 illis in gladio oris mei. Qui habet au
 rem audiat, qd spūs dicat ecclesijs. Vin
 centi dabo edere ex manna abscondi
 to, & dabo illi calculū candidū, & in cal
 culo nomen nouum scriptum, quod
 nemo scit, nisi q accipit. Et angelo Thy
 atirensis ecclesiæ scribe. Hæc dicit fili
 us dei, qui habet oculos tanquā flam
 mā ignis, & pedes eius similes libano
 chalto. Noui opera tua, & charitatem
 & ministerium, & fidem, & patientiam
 tuam, & opera tua, & nouissima plu
 ra prioribus. Sed habeo aduersus te
 pauca, quia permittis mulierem Hie
 zabel, quæ se dicit prophetam, docere,
 & seducere seruos meos, fornicari &
 manducare de idolothytis. Et dedi illi
 tempus, ut pœnitentiā ageret, a forni
 catione sua & non egit pœnitentiā. Ecce
 ego mitto eam in lectum, & qui mœ
 chantur cum ea, in tribulationem ma
 ximam, nisi pœnitentiā egerint ab
 ἔ 2 operibus

ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπὸ κτενῶν
 ἐν θανάτῳ. Ἐγνώσοντες ὡσαύτως αἱ ἐκκλησίαι
 ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἐρθνῶν νεφροὺς, Ἐκαρδίας, Ἐ
 δώσω ὑμῖν ἐκάσῳ ἡ τὰ ἔργα ὑμῶν, ὑμῖν
 ἢ λέγω καὶ λοιπῶν τῶν ἐν θανάτῳ, ὅσοι οὐκ ἔ
 χουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, καὶ οἱ ζῶντες οὐκ ἔγνω
 σαρ τὰ βαθῆ ἢ σατανᾶ ὡς λέγουσιν, οὐ βαλῶ
 ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος, πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσα
 τε ἄρτις, οὐ ἂν ἤξεω. Ἐ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄρτι
 τέλει, τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἡ ζωὴν ἐπι
 τῶν ἐθνῶν, Ἐ πρὶ μανθ' αὐτῶν ἐν ζῴσιν σὶ δὴ κ
 εῖ ὡς τὰ σκεύη τὰ χρυσαῖα σωτηρίβειη, ὡς
 καὶ ὡς εἰληφᾶ ἡ πόλις τὸ παῖδος μου, καὶ δώσω
 αὐτῷ τὸ ἄσπερον τὸ πρῶτον. Ὁ ἔχων ὄνος, ἀκου
 σάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει τῷ ἐκκλησίαις.

καὶ τῷ ἀγγέλῳ φησὶ ἐν σάξιδεσιν ἐκκλη
 σίας γραφοί. τὰδε λέγει ὁ ἔχων τὰ πνεύ
 ματα· τῷ δεῦθ, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἄσπερον. οἶδα σε
 τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῶν, καὶ νε
 κρὸς εἶ. γίνου γρηγορῶν, καὶ σήριξομ τὰ λοι
 πὰ, ἂ μὲλλῃ ἀποθῶναι, οὐκ ἔνευκὰ σου ἔρι
 γα πεπληρωμῆν ἐνώπιον τῷ δεῦθ, μνημό
 νους ὄνω πῶς εἰληφῶ ἡ ἡκούσ', Ἐ τῆρε, Ἐ με
 τω ὄνοσιν, ἐὰν ὄνω μὴ γρηγορήσῃς, ἡ ζωὴ ἐπίσε
 ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἡ
 ζωὴ ὄνσε, εἰς ὅλιγα ὀνόματα καὶ ἐν σάξ
 ιδεσιν οἱ οὐκ ἐμόλωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
 Ἐ πρὶ πατήσων μετ' ἐμοῦ ἐν λθκοῖς, ὅτι
 ἄξιοί εἰσιν. Ὁ νικῶν, εὐτος ἡ βαλεῖται ἐν
 ἱματίοις λθκοῖς. Ἐ οὐ μὴ ἡ αλείψω τὸ ὄνο
 μα αὐτῷ ἐκ βίβλῃ τῷ ζωῆς, Ἐ ἐξομολογήσομαι
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου, Ἐ
 ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. Ὁ ἔχων ὄνος,
 ἀκουσάτω, τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ
 κλησίαις, καὶ τῷ ἀγγέλῳ φησὶ ἐν φιλadelph
 εῖα ἐκκλησίαις γραφοί. τὰδε λέγει ὁ ἄγι
 ος, ὁ ἀλθίνος, ὁ ἔχων πλὴν κλειῖδα τῷ δια
 φθῖδ, ὁ ἀνοίγω, καὶ οὐδεὶς κλειῖθ, καὶ κλειῖθ, καὶ οὐ
 δεῖς ἀνοίγει. οἶδα σου τὰ ἔργα. ἰδοὺ δὲ δώ
 κα ἐνώ π

operibus suis, & filios eius interfici /
 am in mortem, & scient omnes ecclesiae
 quod ego sim scrutans renes & corda,
 & dabo unicuique uestrum secundum opa
 sua. Vobis autem dico, & ceteris qui Thy
 atirae estis, quicumque non habent doctri
 nam hanc, & qui non cognoverunt pro
 funditates satanae, quae admodum dicunt, non
 mittam super uos aliud pondus, tamen
 id quod habetis, tenete donec ueniam.
 Et qui uicerit & custodierit usque in fine
 opera mea, dabo illi potestatem super gen
 tes, & reget eas in uirga ferrea, & tanquam
 uas figuli confringent, sicut & ego ac
 cepi a patre meo, & dabo illi stellam ma
 tutinam. Qui habet aurem audiat, quid
 spiritus dicat ecclesiae. Et angelo ecclesiae
 quae est sardis scribe. Haec dicit qui habet se
 ptem spiritus dei & septem stellas. Scio
 opera tua, quia nomen habes quod uiuas
 & mortuus es. Esto uigilans & confirma
 caetera quae moritura erant. Non enim
 inueni opera tua plena coram deo. In
 mente ergo habe, qualiter acceperis &
 audieris & serua, & poenitentiam age. Si
 ergo non uigilaueris, ueniam ad te tanquam
 fur, & nescies qua hora ueniam ad te, ha
 bes pauca nomina & in sardis qui non
 inquinauerunt uestimenta sua, & am
 bulabunt mecum in albis, quia digni sunt.
 Qui uicerit, sic uestietur uestimentis al
 bis, & non delebo nomen eius de libro
 uitae, & confitebor nomen eius coram
 patre meo, & coram angelis eius. Qui ha
 bet aurem audiat, quod spiritus dicat ecclesiae.
 Et angelo quae est philadelphiae ecclesiae scri
 be. Haec dicit sanctus & uerax qui habet cla
 uem dauid, qui aperit & nemo claudit, clau
 dit & nemo aperit, Scio opera tua. Ecce de
 di coram

z hō

III

κα ἐνώπιόν σου, θύρα μ ἀνεφγμλίω, καὶ οὐ/
 δεῖς δάσκαται κλέσαι ἀντιώ, ὅτι μίτηρά μ ἐ/
 χας δάσκαμ. τμ, κρη ἐτήρησας μου τὸ λόγον,
 κρη ὄνκ κρηνώσω τὸ ὄνομά μου. ἰδού δίδωμι
 ἐκ φη σωαγωγῆς τ σατανᾶ τῶν λεγόντων
 αὐτοὺς ἰουδαίους εἶναι, κη ὄνκ εἰσίμ, ἀλλὰ ψεύ
 δοντες, ἰδού ποιήσω αὐτοὺς, ἵνα ἤξωσιμ κη ηρο
 σκωήσωσιμ ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, κρη
 γινώσιμ ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε, ὅτι ἐτήρησας τ
 λόγον φη ὑπομονῆς μου, καὶ γὰρ σε τηρήσω
 ἐκ φη ὄρας τω παρασμοῦ φη μελλούσης ἐρ
 χιάς ἐπὶ τ δίκης μιλίας ὄλης, παρᾶσαι τῆς κα
 τοικησίας ἐπὶ τ γῆς, ἰδού ἐρχομαι ταχύ, κρη
 τα ὄχρη, ἵνα μκήεις λάβῃ τὸν σέφανόμ σου.
 ο νικῶμ, ποιήσω αὐτὸν σύλον ἐν τῷ ναῶ τοῦ
 θεῦ μου. καὶ ἔξω οὐ μὴ ἔξειλθῆ ἔτι. κρη γρη
 ψω ἐπὶ αὐτὸν τὸ ὄνομα τω θεοῦ μου, ὅ τ ὄνο/
 μα φη πόλειος τ δεῦ μου φη καινῆς ἱερουσα
 λήμ, ἢ καταβαίνουσα ἐκ τῶ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ
 θεῦ μου, κρη ὄ ὄνομά μου τ καινόν. ὄ ἔχωμ
 οὺς, ἀκουσάτω, τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκ
 κλησίαις, καὶ τῷ ἀγγέλῳ φη ἐκκλησίας λαο
 δίκέωμ γρηάφομ. τὰ δε λέγει. ἀμὴν ὄ μάστιγ
 ὄ πωσὸς κη ἀλκιδιός, ἢ ἀρχῆ φη κήσεως τ δε/
 οῦ. ὄ τὰ σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄντε ψυχρὸς εἶ ὄντε
 ζεσὸς, ὄ φελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεσὸς, ὄ τ ὄτι χλι
 αρὸς εἶ, καὶ ὄντε ψυχρὸς ὄντε ζεσὸς, μέλλω σε
 ἐμέσαι ἐκ τ σώματός μου, ὄτι λέγῶ, ὄτι πλῆ
 σὸς εἶμ, κη πεπλῶσθηκα, κη οὐδενὸς ρείαμ ἔ
 χω, κρη ὄνκ οἶδας ὅτι συ εἶ ὄ ταλαύπωρος καὶ
 ἐλεήνός ἐπιώχός κη τυφλός κη τυμνός, συμβ
 λένω σοι ἀργάσαι παρ ἐμῶ χρυσίον πεπυρω
 μένομ ἐκ πυρός, ἵνα πλῶσθης, ὄ ἰμάτια λευ
 κα ἵνα περιβάλη, κη μὴ φανερῶθῆ ἢ ἀχάκη τ
 θυμότητός σου, κη κολλούριον ἔχρισον τῆς ὄφ
 θαλμύς σου, ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὄσους ἐὰμ οὐ
 λῶ, ἐλέγχω, κρη παιδένω, ζήλωσομ ὄσω καὶ
 μετανόσομ. ἰδού ἔσκηκα ἐπὶ τὴν θύραμ, κρη
 κρη ὄνκ ἐὰμ ἴς ἀκρόση φη φωνῆς μου, κη ἀνοίξῃ
 τὴν θύραμ

di coram te ostium apertum & nemo
 potest claudere illud, quia modicā habes
 uirtutem. Et seruasti uerbum meum,
 & non negasti nomen meum. Ecce do
 de synagoga satanæ, qui dicunt se Iu
 dæos esse, & non sunt, sed mentium
 tur. Ecce faciam illos, ut ueniant, &
 adorent ante pedes tuos, & sciāt quod
 ego dilexi te, quoniam seruasti uer
 bum patientiæ meæ, & ego seruabo
 te ab hora tentationis quæ uentura est
 in orbem uniuersum ut tentet habitan
 tes in terra. Ecce uenio cito, tene quod
 habes, ut nemo accipiat coronam tuā.
 Qui uicerit, faciam illū colūnam in tem
 plo dei mei, & foras nō egredietur am
 plius. Et scribam super eum nomen dei
 mei, & nomen ciuitatis dei mei nouæ
 Hierusalem, quæ descendit de cælo a
 deo meo, & nomen meū nouum. Qui
 habet aurē audiat, qd spūs dicat ecclē
 sijs. Et angelo laodicensiū ecclesiæ scri
 be. Hæc dicit Amen testis fidelis & ue
 rax, qui est principiū creaturæ dei. Scio
 opa tua, quia nec frigidus es nec fer
 uidus, utinā frigidus esses aut feruidus,
 itaq; qm tepid⁹ es & nec frigid⁹ nec fer
 uidus incipiam te euomere ex ore meo
 quia dicis diues sum & ditatus sum &
 nullius egeo, & nescis quod tu es miser
 & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nu
 dus. Suadeo tibi emere a me aurum
 ignitum probatum, ut locuples fias, &
 uestimētis albis induaris, ut non appa
 reat cōfusio nuditatis tuæ, & collyrio in
 unge oculos tuos ut uideas. Ego quos
 amo, arguo & castigo. Emulare ergo,
 & pœnitentiā age, ecce sto ad ostiū & pul
 so. Si qs audierit uocē meā, & aperuerit
 τ 3 ianuā

πλὴ δύραμ, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ δὴ
 πνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ὁ νικῶν
 δώσω αὐτῷ καθίσαι, μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ
 μου, ὡς καὶ γὰρ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ
 πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων ὄρα,
 ἀκουσάτω. τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
 σίαις. μετὰ ταῦτα εἶδ' ὄρα, καὶ ἰδού δύ-
 ρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ
 πρώτη, ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλῶσας
 μετ' ἐμοῦ λέγουσα, ἀνάβα ὧδε, καὶ δεῖξω
 σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα, καὶ εὐθέ-
 ως ἐγενόμην ἐν πνεύματι, καὶ ἰδού θρό-
 νος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου
 καθήμενος, καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὁμοιος
 ὄρασει λίθου ἰασπίδι, καὶ σαφίνῳ, καὶ ἴρις κυ-
 κλόθερ τοῦ θρόνου, ὁμοίῳ ὄρασει σμαραγδί-
 νῳ, καὶ κυκλόθερ τοῦ θρόνου θρόνοι. καὶ καὶ
 ἐπὶ τῶν θρόνων, καὶ πρεσβυτέρους καθήμε-
 νους, πρὸς ἑβδμήδους ἐν ἱματίοις λευκοῖς,
 καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν σφάνους χρυσοῦς,
 ἃ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύοντο ἄστραπαὶ, καὶ ἔβρον-
 τὰ, καὶ φωναί, ἃ ἐπὶ ἃ λαμπάδες πυρὸς και-
 ὅμωνα ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἐπὶ ἃ
 πνεύματα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου
 θάλασσα ὑαλίνῃ ὁμοία κρυστάλλῳ, καὶ ἐν μέ-
 σω τοῦ θρόνου, καὶ κύκλω τοῦ θρόνου τέσσα-
 ρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἑμπροσθεν, ἃ
 ὄπτιθεμ, καὶ τὸ ζῶον ὃ πρῶτον, ὁμοίον λέον-
 τι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον, ὁμοίον μόσχῳ, καὶ τὸ
 τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ
 τὸ τέταρτον ζῶον ὁμοίον ἀετῷ πετωμένῳ,
 καὶ τέσσαρα ζῶα, ἕν κατ' ἑαυτὸ ἔιχον ἀνα-
 πτέρυγας ἕξ κυκλόθερ, καὶ ἔσωθεν γέμοντα
 ὀφθαλμῶν. ἃ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσι ἡμέ-
 ρας καὶ νυκτὸς λέγοντες ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
 κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν, καὶ
 ὁ ἐρχόμενος, καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δό-
 ξαμ, καὶ τιμὴν, καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθήμε-
 νῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῷ ζῶντι ἐν τοῖς αἰῶνας ἄ-
 αἰώνων.

ianuam, intrabo ad illum, & cenabo
 cum illo, & ipse mecum. Qui uicerit, da-
 bo ei sedere mecum in throno meo, si-
 cut & ego uici & sedi cum patre meo in
 throno eius. Qui habet aurem audiat,
 quid spūs dicat ecclesijs.

Post hæc uidi, & ecce ostium apertū III
 in cælo, & uox prima quam audiui tan-
 quam tubæ loquentis mecum, dicens.
 Ascende huc & ostendā tibi quæ oportet
 fieri post hæc. Et statim fui in spiri-
 tu. Et ecce sedes posita erat in cælo, &
 supra sedem sedens. Et qui sedebat si-
 milis erat aspectu, lapidi iaspidi & sar-
 dio, & iris erat in circumitu sedis si-
 milis uisioni smaragdinae. Et in circum-
 itu sedis sedilia uigintiquatuor, & su-
 per thronos uigintiquatuor seniores,
 sedentes, circumamicti stolis albis, & in
 capitibus eorum coronas aureas. Et de
 throno procedebāt fulgura & uoces, &
 tonitrua, & septē lāpades ignis arden-
 tes ante thronum, quæ sunt septem spi-
 ritus dei. Et in conspectu sedis tanquā
 mare uitreum simile crystallo, & in me-
 dio sedis & in circumitu sedis quatuor
 animalia plena oculis ante & retro. Et
 animal primū simile leoni, & secundū
 animal simile uitulo, & tertium animal
 habens faciem uelut homo, & quar-
 tum animal simile aquilæ uolanti. Et
 quatuor animalia singula eorum habe-
 bant alas senas, in circumitu, & intus
 plena erāt oculis. Et requiem nō habe-
 bant die ac nocte, dicētia. Sanctus, san-
 ctus sc̄tūs dñs deus oīpotēs, q̄ erat & q̄
 est, & qui uenturus est. Et cum darent
 illa animalia gloriā & honorē & bñdictio-
 nē sedenti sup thronū, uiuēt in sæcula
 sæculor̄.

τῶν θρόνων καὶ τῶν ζώων. Ἐπρεσβυτέρων.
 καὶ χιλιάδες χιλιάδων λέγοντες φωνῇ με
 γάλῃ ἄξιός ἐστιν ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λα
 βῆν πλὴν δάμαμιμ, καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν
 καὶ ἰσχύον, καὶ τιμίον, καὶ δόξαν, καὶ ἔυλογί
 αμ, καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ὄζει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ
 ἐν τῇ γῆ, καὶ ὑποκάτω θρῶν γῆς, καὶ ἐπὶ θρῶ
 ναλάσκει ἅ ὄζει, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἠκού
 σα λέγοντες τῷ καθήμενῷ ἐπὶ τοῦ θρόνου, Ἐ
 πῶ ἀρνίον ἢ ἔυλογία, καὶ ἡ ἡμῆ, καὶ ἡ δόξα,
 καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἡ αἰῶνων.
 καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεον, ἀμύ. Ἐοὶ εἰκοσι
 τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν, Ἐπροσκύνησαν
 ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας Ἡ αἰῶν. Ἐεἶδον ὅτε
 ἠνοιξε τὸ ἄρνιον ἐν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἠ
 κούσα ἐνός ἐκ τῶν πεντάζων ζώων λέοντος ὡς
 φωνῆς βροντῆ, ἔρχου καὶ βλέπε, καὶ εἶδον. καὶ
 εἶδον ἵππους λευκοὺς, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῶν
 ἔχων τόξον, καὶ ἐδόθη αὐτῷ σέφανος, καὶ ἔλ
 ῆλθε νικῶν, Ἐἵνα νικήσῃ. καὶ ὅτε ἴωοιξε πλὴν
 σφραγίδων πλὴν δευτέρου, ἠκούσα τὸ δευτέρου
 ζῶου λέγοντος, ἔρχου, Ἐβλέπε, καὶ ἔλθῃ ἄλλο
 ἄλλος ἵππος πυρρός, Ἐτῷ καθήμενῷ ἐπ' αὐ
 τῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβῆν πλὴν ἐξήκοντα ἀπὸ τῆς
 καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, καὶ ἐδόθη αὐτῷ
 μάχαιρα μετ' αὐτοῦ, καὶ ὅτε ἴωοιξε πλὴν τρίτου
 σφραγίδων, ἠκούσα τὸ τρίτου ζῶου λέγοντος, ἔρχου.
 Ἐβλέπε, Ἐεἶδον Ἐεἶδον ἵππον μέλας, καὶ ὁ
 καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐ
 του, καὶ ἠκούσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσα
 ρων ζώων λέγουσαν χοίνιξ σίτου, δηναρῖο
 ἑνὸς, καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς, δηναρῖου. καὶ τὸ
 ἔλαιον, καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς. καὶ ὅτε ἠ
 νοιξε πλὴν σφραγίδων πλὴν τετάρτου, ἠκούσα
 φωνὴν τὸ τετάρτου ζῶου λέγουσαν, ἔρχου. καὶ
 εἶδον Ἐεἶδον ἵππον χλωρὸς, καὶ ὁ κα
 θήμενος ἐπ' αὐτῷ, ὄνομα αὐτοῦ ὁ θάνατος. Ἐ
 ὁ ἄδης ἀκουλουθεῖ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐδόθη αὐ
 τοῖς θύονσι ἀρκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς
 ἐν ἔμφασι

tbroni & animalium & seniorum, & milia
 milium, dicentium uoce magna. Dignus
 est agnus qui occisus est accipere uirtu
 tem & diuitias & sapientiam & forti
 tudinem & honorem & gloriam & be
 nedictionem. Et omnem creaturam quæ
 in cælo est, & quæ super terram, & sub
 terra & i mari, & quæ in eis sunt, omnia
 audiui, dicentes, sedenti in throno &
 agno, benedictio & honor & gloria &
 potestas in sæcula sæculorum. Et quatu
 or animalia dicebant. Amen. Et uigin
 tiquatuor seniores ceciderunt in facies
 suas, & adorauerunt uiuentem in sæcula
 sæculorum. Et uidi quod aperuisset agnus
 unum de septem sigillis, & audiui unum de
 quatuor animalibus, dicens, tanquam
 uocem tonitruui. Veni & uide, & uidi. Et
 ecce equus albus, & qui sedebat super eum ha
 bebat arcum, & data est ei corona, & exi
 uit uincens & ut uinceret. Et cum aperuisset
 sigillum secundum, audiui secundum animal dicens.
 Veni & uide. Et exiuit alius equus rufus
 & qui sedebat super illum datum est ei ut sumeret
 pacem de terra, & ut inuicem se interficiat
 & datus est ei gladius magnus. Et cum aperuisset
 sigillum tertium, audiui tertium animal dicens.
 Veni & uide. Et uidi, & ecce equus niger,
 & qui sedebat super illum habebat statheram
 in manu sua. Et audiui tantam uocem in me
 dio quatuor animalium, dicentium. Bilibris
 tritici denario uno, & tres bilibres hor
 dei denario uno, et uinum et oleum ne la
 seris. Et cum aperuisset sigillum quartum audi
 ui uocem quarti animalis, dicentem. Veni
 et uide. Et uidi, & ecce equus pallidus, et qui
 sedebat super eum nomen illi mors, et infer
 nus sequebatur eum. Et data est illi pote
 stas interficiendi super quartam partem terræ
 in gladio

εὐξομαίαν, καὶ ἐν λίμνῃ καὶ ἐν θανάτῳ, ὅτι
 ἦν θηρίων τῆς γῆς, καὶ ὅτε ἠνοιξε τὴν πέμπτην
 σφραγίδα, εἶδον ὑπεκάλω τῆς θυσιάστῃς, τὰς
 ψυχὰς τῶν σφραγισμένων διὰ τὸ λόγον τῆς θύρας,
 καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον, καὶ κρῖνον φω
 νῆ μετ' ἄλλη λείοντες, ἕως ὅπου ὁ δευτέρως ὁ
 αἴσιος, καὶ ὁ ἀληθὴν ὁσὺ κρῖνος καὶ ἐκδικητὴς τῶν
 μαρτύρων ἀπὸ τῆς καρτικότητος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
 εὐδοκῆσαν ἐκάσαις σοδαὶ λυθαῖ, ὅτι ἐξῆρθε
 αὐτοῖς, ἵνα ἀναπαύσωνται ἕτι χρόνον μικρὸν,
 ἕως ὅτου πληρώσονται, καὶ οἱ σῶστοι αὐτῶν, καὶ
 οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀπικτείνεσθαι
 καὶ αὐτοῖς, καὶ εἶδον ὅτι ἠνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν
 ἕκτην, ὅτι οὐ σφραγισμὸς μετ' ἐγγύετα, ὅτι ἄλιος
 ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος ἑξίχινος, ὅτι ἠσελή
 νη ἐγγύετα ὡς ἕμμα, καὶ οἱ ἀσέρες τῆς οὐρανῶς
 ἐπασαμῆς τὴν γῆν, ὡς σικη βάλαντος ὁ δαύ
 θος αὐτῶν ὑπὲρ μεγάλου ἀνέμου σειομένην, καὶ
 οὐρανὸς ἀπὸ χωρίου ὡς βιβλίον ἐλιπσομένο
 νομ, καὶ πᾶν ἕρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων
 αὐτῶν ἐκινήθησαν, ὅτι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅ
 οἱ μετῆσαντες, ὅτι οἱ πλῆστοι, ὅτι οἱ χιλιάρχου
 ὅτι οἱ δυνάστη, ὅτι οἱ πᾶς δόξου, ὅτι οἱ πᾶς ἐλεύθε
 ρος ἐκρυψέ, ἐαυτοῦ εἰς τὰ σπήλαια, ὅτι εἰς τὰς
 πέτρας τῶν ὄρεων, ὅτι λέγασσι τῶν ὄρεσι καὶ τῶν
 πέτραις, πῶς ἐπεφ' ἡμῶν, καὶ κρύψατε ἡμᾶς
 ἀπὸ προσώπου τῆς καθήμενης ἐπὶ τῆς θρόνου, καὶ
 ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἀρνῆς, ὅτι ἠλθεν ἡ ἡμέρα ἡ
 μετ' ἄλλη τῆς ὀργῆς αὐτῆς, καὶ τίς δύναται σταθῆναι
 καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους
 ἐστῆτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς,
 κρατοῦντες τῶν τέσσαρας ἀνέμων τῆς γῆς
 ἵνα μὴ πνεῦν ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μή τε ἐπὶ τῆ
 θαλάσσης, μή τε ἐπὶ πᾶσι δένδρον, καὶ εἶδον
 ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἠλί
 ου ἔχοντα σφραγίδα θεοῦ ζῶντος ὅτι ἐκραξε
 φωνῆ μετ' ἄλλη τῆς τέσσασι μάρτυσι, ὅτι εὐδοκῆ
 σαν ἀδικηθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν λέγων
 μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μή τε τὴν θάλασσαν
καὶ

in gladio, & fame & morte, a bestijs ter
 ræ. Et cum aperuisset sigillum quin
 tum, uidi subter altare animas interfe
 ctorum propter uerbū dei & propter
 testimoniū quod habebant. Et clama
 bāt uoce magna, dicētes. Usq; quo dñe
 sanctus & uerax, non iudicas ac uindī
 cas sanguinem nostrum de his qui ha
 bitant in terra? Et datæ sunt illis singu
 læ stolæ albæ, & dictū est illis ut requie
 scerent adhuc tempus modicū, donec
 complerētur conferui eorum, & fratres
 eorū, qui interficiendi essent sicut & illi.
 Et uidi cum aperuisset sigillum sextum
 & ecce terremotus magnus factus est.
 Et sol factus est niger tanq̄ saccus cili
 cinus, & luna tota facta est sicut sāguis,
 & stellæ de cælo ceciderunt super terrā,
 sicut ficus emittit grossos suos cū a uen
 to magno mouetur. Et cælum recessit
 sicut liber inuolutus, & omnis mons &
 insulæ de locis suis motæ sunt, & reges
 terræ & principes & diuites, & tribuni,
 & fortes & omnis seruus & liber absco
 derunt se in speluncis & in petris mon
 tium. Et dicunt montibus & petris. Ca
 dite super nos, & abscođite nos a facie
 sedentis sup thronū, & ab ira agni, qm̄
 uenit dies magn⁹ iræ illius. Et quis po
 terit stare? Post hæc uidi quatuor an
 gelos stantes super quattuor angulos
 terræ, tenentes quattuor uentos terræ,
 ne flaret uētus sup terrā, neq; sup ma
 re, neq; in ullam arborem. Et uidi alte
 rum angelum ascendentem ab ortu so
 lis habentem sigillum dei uiui, & clama
 uit uoce magna quattuor angelis qui
 bus datum est nocere terræ & mari,
 dicens. Nolite nocere terræ neq; mari,
neq;

VII

μή τε τὰ δένδρα ἀχρεῖ σφραγίσωμεν τοὺς
 δόλους ἢ δεῖ ἡμῶν ἐπὶ ἡμεῖς ὡς αὐτοί. Ἐ
 ἦκουσα ἃ ἄριθμὸν ἦν ἑσφραγισμῶν. ἑκατό
 χιλιάδες ἑσφραγισμῶν, ἐκ πάσης φυλῆς ἡ
 ὦν Ἰσραὴλ, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ἑκατό χιλιάδες ἑσ
 φραγισμῶν, ἐκ φυλῆς Ἰουβὶμ, ἑκατό χιλιάδες
 ἑσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς γὰδ, ἑκατό χιλιάδες
 ἑσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς ἄσηρ, ἑκατό χιλιάδες
 ἑσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς νεφθαλίμ, δώδεκα
 χιλιάδες ἑσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς μα
 νασῆ δώδεκα χιλιάδες ἑσφραγισμῶν, ἐκ
 φυλῆς συμεὼν, ἑκατό χιλιάδες ἑσφραγισμῶν,
 ἐκ φυλῆς λευὶ δώδεκα χιλιάδες ἑσφραγισ
 μῶν, ἐκ φυλῆς Ἰσαχὰρ δώδεκα χιλιάδες
 ἑσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς ζαβουλὼν δώδεκα
 χιλιάδες ἑσφραγισμῶν, ἐκ φυλῆς Ἰω
 σήφ δώδεκα χιλιάδες ἑσφραγισμῶν, ἐκ
 φυλῆς βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες ἑσφρα
 γισμῶν, μετὰ ταῦτα ἔβλεπον, καὶ ἰδοὺ ὄχι
 λος πλὴς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐ δύ
 νατο ἐκ πάντων τῶν ἔθνων καὶ λαῶν, Ἐ γλωσ
 σῶν, ἑσώπτε ἐνώπιον ἡ θρόνου, καὶ ἐνώπιον
 ἡ ἀρνίου, πρὸς ἑβλημένοι σολᾶς λθνηκᾶς, καὶ
 φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, Ἐ κρίζοντες
 φωνῆ μεγάλη λέγοντες, ἡ σωτηρία τοῦ καθ
 μένου ἐπὶ ἡ θρόνου ἡ δεῖ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἀρ
 νίου, ἡ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐκύκλωσαν κύκλῳ
 ἡ θρόνου, καὶ ἦν πρῆσβυτέρων, καὶ ἦν τεσ
 σάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον ἡ θρόνου
 ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύκλωσαν τῶ
 θεῷ λέγοντες ἀμὲν, ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ
 ἡ σοφία, καὶ ἡ εὐχαριστία, καὶ ἡ ἡμῶν καὶ ἡ
 δάμαμις, καὶ ἡ ἰσχύς τοῦ δεῖ ἡμῶν εἰς τοὺς
 αἰῶνας ἡ αἰῶνων ἀμὲν, καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ ἡ
 πρῆσβυτέρων λέγων μοι, οὗτοι οἱ πρὸς ἑβλημένοι
 τᾶς σολᾶς τᾶς λθνηκᾶς τίνες, καὶ πόθ' ἦλθον, καὶ εἰ
 ρηκα αὐτῶν, κύριε σου δίδας, Ἐ εἶπέ μοι, οὗτοι
 εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ ἡ θλίψεως ἡμεῶν, καὶ
 ἐπλάττω τᾶς σολᾶς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκω σολᾶς
 αὐτῶν

neque arboribus, quoad usque signemus
 feruos dei nostri in frontibus eorum.
 Et audiui numerum signatorum, cen
 tumquadragintaquattuor milia signa
 ti ex omni tribu filiorum Israel. Ex tri
 bu Iuda, duodecim milia signati. Ex tri
 bu Ruben, duodecim milia signati.
 Ex tribu Gad, duodecim milia signati.
 Ex tribu Aser, duodecim milia signati.
 Ex tribu Neptalim, duodecim milia si
 gnati. Ex tribu Manasse, duodecim
 milia signati. Ex tribu Symeon, duo
 decim milia signati. Ex tribu Leui, duo
 decim milia signati. Ex tribu Isachar,
 duodecim milia signati. Ex tribu Za
 bulon, duodecim milia signati. Ex tri
 bu Ioseph, duodecim milia signati. Ex
 tribu Benjamin, duodecim milia signa
 ti. Post hæc uidi, & ecce turba mul
 ta, quam dinumerare nemo pote
 rat, ex omnibus gentibus, & popu
 lis, & linguis, stantes ante thronum,
 & in conspectu agni amicti stolis albis
 & palmæ in manibus eorum, & clama
 bant uoce magna, dicentes. Salus ei
 qui sedet super thronum dei nostri &
 agno. Et omnes angeli stabant in cir
 cumitu throni & seniorum & quattu
 or animalium, & ceciderunt in conspe
 ctu throni in facies suas, & adorauerunt
 deum, dicentes. Amen. Benedictio &
 claritas & sapientia & gratiarum actio,
 honor & uirtus & fortitudo deo nostro
 in sæcula sæculorum. Amen. Et respondit
 unus de senioribus, & dixit mihi. Hi qui
 amicti sunt stolis albis, qui sunt, & un
 de uenerunt? Et dixi illi. Dñe, tu scis. Et
 dixit mihi. Hi sunt qui uenerunt de tri
 bulatione magna, & dilatauerunt stolas
 suas, &

ἀντὶ τῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν ἁγίων, δια τοῦτο
 εἰσι μὲν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ λατρεύ-
 οῦσι αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναβὺ αὐ-
 τοῦ, καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώ-
 σαι ἐπὶ αὐτούς, οὐ πνέσονται ἐπι τοῦ θρόνου, οὐδὲ διψή-
 σονται, οὐδὲ μὴ πέσει ἐπὶ αὐτούς ὁ ἥλιος,
 οὐδὲ πᾶν καῦμα, ὅτι τὸ ἄρνιον ὃ ἔναμέ-
 σον τοῦ θρόνου ποιμαίνει αὐτούς, καὶ ὁδηγή-
 σαι αὐτούς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὕδατος, καὶ
 ὅτε ἤνοιξε πλὴν σφραγίδος πλὴν ἐβδόμου ἐξέ-
 νετο σιγή ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῶν ἡμέρας, καὶ ἔ-
 δον ἄγγελος διὰ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐξήκα-
 σεν ὅτι ἐβόησαν αὐτοὶ ἐπὶ τὰ σάλπιγγας, καὶ
 ἄλλος ἄγγελος ἦλθεν, ὃς ἐβόησεν ἐπὶ τὸ θυσι-
 αστήριον ἔχων λιθάνων ἡμισυ, καὶ ἐβόησεν
 αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς
 προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυ-
 σιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.
 καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς ὡς θυμιάματα ταῖς
 προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χερσὸν τοῦ ἀγγέ-
 λου ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ ἔιληφεν ὁ ἄγγε-
 λος τὸ λιθάνιον, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τῆς
 πυρρῆς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς πλὴν
 γῆν, καὶ ἐγένοντο φωναὶ, καὶ βρονταὶ, καὶ
 ἄστρα παῖς, καὶ σεισμός, ὃς ἐπὶ τὰ ἄγγελοι ἔχον-
 τες τὰς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας, ἠρτίμασαν ἐαν-
 τούς, ἵνα σαλπίσωσι, καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος
 ἐσάλπισεν, ὃς ἐγένετο χάλασα καὶ πῦρ μεμι-
 γμένα αἵματι. ὃς ἐβλήθη εἰς πλὴν γῆν. ὃς τὸ
 τρίτον ἦν δένδρων κατεκάκ, ὃς πᾶς χόρσι-
 τος χλωρὸς κατεκάκ. ὃς δὲ δεύτερος ἄγγελος
 ἐσάλπισεν, καὶ ὡς ὄρος μέγα πνεῖ καὶ ὀμί-
 νον, ἐβλήθη εἰς πλὴν θάλασσαν, ὃς ἐγένετο τὸ
 τρίτον φθὶ θάλασσης αἵμα, καὶ ἀπέθανον τὸ
 τρίτον ἦν κτισμάτων, τὰ ἔχοντα ψυχὰς.
 ὃς τὸ τρίτον ἦν πλοίων διεφθάρκασεν, καὶ
 ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν, ὃς ἔπεισεν ἐκ
 τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καὶ ὀμίονος ὃς λαμ-
 πᾶς, ὃς ἔπεισεν ἐπὶ τὸ τρίτον ἦν ποταμῶν,
 καὶ ἐπὶ

suas, & dealbauerunt eas in sanguine
 agni. Ideo sunt ante thronum dei, &
 feruiunt ei die ac nocte in templo eius,
 & qui sedet in throno, habitabit super
 illos. Nō esurient neq; sitient amplius,
 nec cadet sup illos sol, neq; ullus æstus,
 quoniam agnus qui in medio throni
 est, reget illos, & deducet eos ad uiuos
 fontes aquar. & absterget deus oēm la-
 chrymā ab oculis eor. Et cū apuisset
 sigillū septimū, factū est silentiū in cœ-
 lo q̄si media hora. Et uidi septem ange-
 los stātes in cōspectu dei, & datae sunt
 illis septē tubæ. Et alius angelus uenit
 & stetit ante altare, habens thuribulū,
 aureum, & datae sunt illi incensa multa,
 ut daret orationibus sanctorum om-
 nium super altare aureum quod est an-
 te thronum dei. Et ascendit fumus in-
 censorum de orationibus sanctorum
 de manu angeli corā deo. Et accepit an-
 gelus thuribulum, & ipleuit illud de ig-
 ne altaris, & misit in terrā, & facta sunt
 tonitrua & uoces & fulgura, & terremo-
 tus magn⁹, & septē angeli q̄ habebāt se-
 ptē tubas, p̄parauerūt se, ut tuba cane-
 rent. Et prim⁹ angel⁹ tuba cecinit, & fa-
 cta est grando, & ignis mixta sangui-
 ne, & missū est in terram. Et tertia pars
 terræ cōbusta est, & tertia ps arbor cō-
 cremata est, & oē fcenū uiride cōbustū
 est. Et secūdus angel⁹ tuba cecinit, & tā
 quā mons magn⁹ igne ardens missus ē
 in mare. Et facta est tertia ps maris san-
 guis, & mortua ē tertia pars creaturaz
 q̄ habebāt animas & tertia pars nauīū
 interiit. Et tertius angelus tuba cecinit
 & cecidit e cœlo stella magna ardēs tan-
 t̄s facula, & cecidit in tertia pte fluminū
 & in fontes

VIII

κη ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων, ὁ τὸ ὄνομα τῆς
 ἀσέρος λέγεται ἀψινθος. Ὁ γίνετα τὸ τρίτον
 εἰς ἀψινθον, κη πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον
 ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράθησαν, καὶ ὁ τέ-
 τартος ἀγγελος ἐσάλπισε, κη ἐπλήγη τὸ τρί-
 τόν τοι ἡλίου, κη τὸ τρίτον τοῦ σελήνης, κη τὸ
 τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτίσθῃ τὸ τρίτον
 αὐτῶν, κη ἡ ἡμέρα μὴ φαίῃ τὸ τρίτον αὐτῶν,
 καὶ ἡ νύξ ὁμοίως, καὶ ἔιδον, κη ἤκουσα ἐνός
 ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσσηραῖσιν, λέ-
 γοντος φωνῆ μεγάλης, ὅουαί οὐαί τῆς κατοι-
 κοῦσιν ἐπὶ τῇ γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν
 τοῦ σάλπιστος τῶν ἑσῶν ἀγγέλων τῶν με-
 λόντων σαλπίζων. καὶ ὁ πέμπτος ἀγγέ-
 λος ἐσάλπισε, κη ἔιδον ἀστέρα ἐκ τοῦ θυ-
 βρανοῦ πεπωκότα εἰς πλὴν γῆν, κη ἐδόθη αὐ-
 τῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τοῦ ἀβύσσου, κη ἦνοι-
 ξε τὸ φρέατος τοῦ ἀβύσσου, κη ἀνέβη καπνὸς κα-
 μίνου μεγάλης, κη ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, κη ὁ αἶ-
 ῆρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τῶν φρέατος, κη ἐκ τῶν καπνοῦ
 ἐβῆσαν ἀκρίδες εἰς πλὴν γῆν, κη ἐδόθη αὐ-
 ταῖς θηουσία, ὡς ἔχουσι θηουσίαν οἱ σκορ-
 πῶοι τοῦ γῆς, κη ἐβῆσαν αὐταῖς, ἵνα μὴ ἀδύ-
 κήσωσι, τὸν χόρτον τοῦ γῆς, οὐδὲ πᾶν χλω-
 ρόν, οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώ-
 πους, οἱ ἄνεθ' ἔχουσι πλὴν σφραγίδας ἐπὶ
 τῶν μετώπων, καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἵνα μὴ ἀπὸ
 κτείνωσι τὸν ἀνθρώπον, ἀλλ' ἵνα βασανίσωσιν
 αὐτοὺς πέντε, κη ὁ βασανισμὸς αὐτῶν, ὡς βα-
 σανισμὸς σκορπῶου ὅταν πᾶσι ἀνθρώπων.

τὸν οὐκ

καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσου-
 σιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, κη οὐκ εὗρησου-
 σιν αὐτόν, κη ἐπιθυμήσουσι ἀποθανεῖν, καὶ
 φεύγει ὁ θάνατος ἀπὸ αὐτῶν, καὶ τὰ ὁμοί-
 ματα τῶν ἀκρίδων, ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασ-
 μένοις εἰς πόλεμον, κη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
 αὐτῶν ὡς σέφανοι ὅμοιοι χρυσοῦ. καὶ τὰ πρό-
 σωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων, κη ἔιχον
 τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, κη οἱ ὀδοῦτες αὐ-
 τῶν, ὡς

& in fontes aquarum, & nomen stellæ
 dicitur absinthium . Et facta est tertia
 pars aquarum in absinthium, & multi
 hominum mortui sunt de aquis , quia
 amaræ factæ sunt. Et quartus angelus
 tuba cecinit , & percussa est tertia pars
 solis, & tertia pars lunæ , & tertia pars
 stellarū , ita ut obscuraretur tertia pars
 eorum, & diei nō luceret pars tertia , &
 noctis similiter . Et uidi & audiui unū
 angelum uolantem per medium cœli
 dicentem uoce magna . Væ, uæ, habi-
 tātibus in terra e cæteris uocibus tubæ
 trium angelorum, qui erant tuba cani-
 turi. Et quintus angelus tuba ceci-
 nit, & uidi stellam de cœlo cecidisse in
 terram, & data est ei clauis putei abyssi.
 Et aperuit puteum abyssi, & ascendit
 fumus putei, sicut fumus fornacis ma-
 gnæ , & obscuratus est sol & aer de fu-
 mo putei . Et de fumo putei exierunt
 locustæ in terram, & data est illis pote-
 stas, sicut habent potestatem scorpio-
 nes terræ. Et præceptum est illis ne lede-
 rent fcenum terræ, neq; omne uiride,
 neq; omnem arborem, nisi tantum ho-
 mines, qui non habent signum dei in
 frontibus suis . Et datum est illis, ne
 occiderent eos, sed ut cruciarent men-
 sibus quinque . Et cruciatus eorum, ut
 cruciatus scorpij, cum percussisset homi-
 nem. Et in diebus illis quærēt homines
 mortem, & non inuenient eam, & desy-
 derabunt mori, & fugiet mors ab eis.
 Et similitudines locustarū similes equis
 paratis in prælium, & super capita earū
 tanquā coronæ, similes auro, & facies
 earū tanquā facies hoīm. Et habebant ca-
 pillos sicut capillos mulierū, & dētes ea-
 rum sicut

IX

ἦν, ὡς λεόντων ἦσαν. καὶ ἔρχομαι θώρα /
 κας, ὡς θώρακας σιδηροῦς, καὶ ἡ φωνὴ ἦν ὡς
 ῥύγμων ἀντῆν, ὡς φωνὴ ἄρμάτων ἰσσω
 πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον, καὶ ἔχου
 σιμ ὄντας ὁμοίας σκορπίοις, καὶ κέντρα ἦν ἐν
 ταῖς οὐραῖς αὐτῶν, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδικῆσαι
 τοὺς ἀθρώπους μῆνας πέντε, καὶ ἔχουσι ἐπ' αὐ
 τῶν βασιλεία τὸν ἄγγελον τοῦ ἀβύσσου ὄνο
 μα ἐαυτῶ ἐβραϊστὶ ἄββαδὼν καὶ ἐν τῇ ἑλληνι
 κῇ ὄνομα ἔχει ἀπολλύων, ἢ ὄναι ἢ μίαν ἀπὸ
 θεῶν, ἰδοὺ ἔρχονται δύο ὄναι μετὰ ταῦτα. Ἐ
 ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, ἔκρουσε φωνῶν
 μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κερμάτων τοῦ θυσιαστη
 ρίου τῆ χρυσοῦ, ἐνώπιον τῆ θεῶ λείψαν τῶ ἐκτῶ
 ὡ γέλω ὅς ἔχει πλὴν σάλπισσα, λύσον τοὺς
 τέσσαρας ἄγγελους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῶ
 ποταμῶ τῶ μεγάλῳ εὐφράτη, καὶ ἐλύθησαν οἱ
 τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς πλὴν
 ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτῶ, ἵνα ἀπο
 κτείνωσι τὸ τρίτον τῶ ἀθρώπων, καὶ ὁ ἀριθμὸς
 τετρακισμιά τῆ ἰσπικου δύο μυριάδες μυριά
 δων, καὶ ἠκούσα τῶ ἀριθμῶν αὐτῶν, καὶ οὕτως εἶ
 δον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὄρασει, καὶ τοὺς καθη
 μένους ἐπ' αὐτῶν ἔχοντας θώρακας περσινούς
 καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις, καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶ ἵπ
 πων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, καὶ ἐκτῶ σομάτων αὐτῶ
 ἐκρήνυεν πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῶν. Ἐπὶ τῶ ἕρ
 ῶν τῶτων ἀπεκτάθησαν τὸ τρίτον τῶ ἀν
 θρώπων ἐκ τοῦ πυρός καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ, καὶ ἐκ
 τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν σομά
 των αὐτῶν. αἱ γὰρ θηροσῖαι αὐτῶν ἐν τῶ
 σόματι αὐτῶν εἰσίν, αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὁ
 μοιοὶ ὄφεισι ἔχουσαι κεφαλὰς καὶ ἐν αὐ
 ταῖς ἀδικῶσιν. καὶ οἱ λοιποὶ τῶ ἀθρώπων οἱ
 ὄντες ἀπεκτάθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις
 ὅντι μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χερῶν αὐ
 τῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ
 τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσοῦ καὶ τὰ ἀργυροῦ, καὶ τὰ
 χαλκῶ καὶ τὰ λιθινῶ, καὶ τὰ ξυλινῶ. ἅ ὅτε
 βλῆπερ

rum sicut dentes erant. Et habebant
 loricas sicut loricas ferreas, & uox ala
 rum earum sicut uox curruum equo
 rum multorum currentium in bellum.
 Et habebant caudas similes scorpionū
 & aculci erant in caudis earum, & pote
 stas earum nocere hominibus mensi
 bus quinque. Et habebāt super se regem
 angelū abyssi, cui nomen hebraice ab
 addon, græce autem ἀπολλύων, & latine
 habens nomen exterminans. Væ unū
 abijt, & ecce ueniūt adhuc duo uæ post
 hæc. Et sextus angelus tuba cecinit, &
 audiui uocem unam ex quatuor corni
 bus altaris aurei, quod est ante oculos
 dei, dicētem sexto angelo qui habebat
 tubam, Solue quatuor angelos qui allī
 gati sunt in flumine magno Euphrate.
 Et soluti sunt quatuor angeli qui para
 ti erant in horam & diem & mensē &
 annum, ut occiderent tertiam partem
 hominum. Et numerus equestris exer
 citus, uicies millies dena milia. Et audi
 ui numerū eorū. Et ita uidi equos in ui
 sione, & q̄ sedebant sup eos habebāt lo
 ricas igneas & hiacynthinas & sulphu
 reas, Et capita equorū erant tanq̄ capi
 ta leonū, & de ore ipsorū p̄cedebat ignis
 & fumus & sulphur. Ab his tribus pla
 gis occisa est tertia pars hoīm, de igne
 & de fumo & sulphure, q̄ p̄cedebāt ex
 ore ipsorū. Potestas enim eorum in ore
 eorū est, & in caudis eorū. Nam caudæ
 eorū similes serpētibus habētes capita
 & in his nocēt. Et cæteri hoies q̄ nō sūt
 occisi in his plagis, neq̄ p̄nitentiā ege
 rūt de opib⁹ manuū suarū, ut nō adora
 rēt dæmonia & simulacra aurea & argē
 tea & ærea & lapidea & lignea, q̄ neq̄
 s uiderē

καὶ λέγει μοι, δὲ σε πάλιν προφητεύσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώτταις καὶ βασιλευσὶ πολλοῖς. καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων ἔγραψαι καὶ μέτρον τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ, καὶ πλὴν αὐτῶν πλὴν ἔσωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἕξωδον. καὶ μὴ ἀντὶν μετρήσῃς, καὶ ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ πλὴν πόλιν πλὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο, καὶ δώσω τοῖς δύο σὶ μάρτυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους, οὗτοι εἰσι καὶ δύο ἔλαιαι καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἐσθῆτος αὐτοῦ, θέλη ἀδικῆσαι, ὧν ἐκπρεύετη ἐκ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ κατεδίε τοὺς ἐκχθρούς αὐτῶν. οἱ εἰτις θέλη ἀδικῆσαι, οὕτως δὲ αὐτὸν ἀποκτανῆναι. οὗτοι ἔχουσι ἐξουσίαν κλῆσαι τὸν οὐρανὸν ἵνα μὴ ἔρχῃ ἡ βροχὴ ἡ ταῖς ἡμέραις αὐτῶν φθι προφητείας καὶ ὄχλουσιν ἐπὶ τῶν ὕδατων σφέρι φερ εἰς αἶμα, καὶ πατάξαι πλὴν γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ, ὅσα κισ ἐὰν θελήσωσιν, καὶ ὅτε τελέσουσι πλὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θεσίον ἕνα ἑαῖνον ἐκ φθι ἀβύσσου ποιήσα πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσῃ αὐτοῦς, καὶ ἀποκτανῃ αὐτοῦς. οἱ τὰ πώματα αὐτῶν ἐπὶ τῇ πλατείᾳ πόλεως τῆς μεγάλης ἧτις καλεῖται πνευματικῆς σόδομα καὶ αἰγυπτος ὅπου ὁ κύριος ἡμῶν ἐσαυρώθη, καὶ ἐλέψασιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωτῶν τὰ πώματα αὐτῶν, καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πώματα αὐτῶν οὐκ ἀφίουσι τεθῆναι εἰς μνημεῖα. οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ φθι γῆς χαροῦσι, ἐπ' αὐτοῖς καὶ εὐφρανῶνται, οἱ δὲ ὄρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ φθι γῆς. οἱ μετὰ τρεῖς ἡμέρας οἱ ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ θροῦ εἰσῆλθον αὐτοῖς. καὶ ἔσκαρ

ἐπὶ

Et dicit mihi. Oportet te iterū prophe-
tare i gētibus & populis & linguis & re-
gibus multis. Et datus est mihi cala-
mus similis uirgæ, & dictum est mihi. XI
Surge & metire templū dei & altare, &
adorantes in eo. Atriū autē qd' intra
templū est eijce foras, & ne metiaris il-
lud, quoniā datum est gentibus, & ciui-
tatem sanctā calcabunt mensibus qua-
draginta duobus, & dabo duob⁹ testi-
bus meis, & prophetabūt diebus mille
ducētis sexaginta amicti faccis. Hi sunt
duæ oliuæ & duo candelabra in con-
spectu domini terræ stantia. Et si quis
uoluerit eis nocere, ignis exit de ore
eorū, & deuorat inimicos eorum. Et si
quis uoluerit eos ledere, sic oportet eū
occidi. Hi habent potestatem clauden-
di cælū ne pluat diebus prophetiæ illo-
rum, & potestatem habēt super aquas
conuertendi eas in sanguinem, & per-
cutiēdi terrā omni plaga quotienscūq;
uoluerint. Et cum finierint testimoniū
suum, bestia quæ ascendit de abyssō fa-
ciet aduersus eos bellum, & uincet illos
& occidet eos. Et corpora eorum iace-
bunt in plateis ciuitatis magnæ quæ uo-
catur spiritaliter Sodoma & Aegyptus
ubi & dominus noster crucifixus est.
Et uidebunt de tribubus & populis &
linguis & gentibus corpora eorum per
tres dies & dimidium, & corpora eorū
non sinent poni in monumentis. Et in-
habitantes terram gaudebunt super il-
los & iocundabunt, & munera mittent
inuicem, quoniā hi duo prophetae cru-
ciauerunt eos qui habitant super terrā.
Et post dies tres & dimidium spiritus
uitæ a deo intrauit in eos. Et steterunt
s 2 super

ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν. καὶ φόβος μέγας
 ἔπεσε ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς, καὶ ἠ-
 κούσασαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγου-
 σάντων αὐτοῖς, ἀνάβητε ὧδε, καὶ ἀνέβησαν εἰς
 τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ. καὶ ἐθεώρησαν αὐ-
 τοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐ-
 γένητο σεισμός μέγας, καὶ τὸ δέκατον φθι-
 πόλως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σφί-
 σμῳ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ. καὶ
 οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν
 δόξαν τῷ θεῷ τῷ οὐρανοῦ. οὐαὶ ἡ δευτέρα
 ἀπῆλθε, ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.
 καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγέν-
 νοντο φωναὶ μεγάλαὶ ἐν τῷ οὐρανόφ λέγου-
 σαι, ἐγένοντο αἱ βασιλείαι τοῦ κόσμου τοῦ κυ-
 ρίου ἡμῶν. καὶ τῷ χριστῷ αὐτῷ, καὶ βασιλεύ-
 σαι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ οἱ κτ
 πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ
 τοὺς θρόνους αὐτῶν ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα
 αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ θεῷ λέγοντες
 εὐχαριστοῦμέν σοι κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκρά-
 τωρ ὁ ὦν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος ὅτι ἐλκφας δύ-
 ναμὸν σου πλὴν μεγάλην, ὁ ἐβασίλευσας. ὁ
 τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν καὶ ἠλλοθῆν ἡ ὀργὴ σου καὶ
 ὁ καιρὸς τοῦ νεκρῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὴν μι-
 σθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς ἁ-
 γίοις, καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μι-
 κροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς
 φθιρόντας πλὴν γὰρ καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ
 ἐν τῷ οὐρανόφ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς ὅτι διαθή-
 κης αὐτῷ ἐν τῷ ναῷ αὐτῷ, καὶ ἐγένοντο ἄστρα παῖ-
 καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ, καὶ σέσμος, καὶ χάλασμα με-
 γάλον. καὶ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανόφ
 γωνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ σελάων ὑπο-
 κάτω τοῦ ποδῶν αὐτῷ, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτῷ
 στέφανος ἄστέρων δώδεκα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα
 κρᾶζα, ὡδίνουσα καὶ βαζανίζομένη τεκεῖν καὶ
 ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανόφ. καὶ
 ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρὸς, ἔχων κε-
 φαλάς ἑπτὰ

super pedes suos. & timor magnus ce-
 cidit super eos qui uiderunt eos. Et au-
 dierunt uocem magnā de cœlo, dicen-
 tem eis. Ascendite huc. Et ascenderunt
 in cœlum in nube, & uiderunt illos ini-
 mici eorū. Et in illa hora factus est ter-
 remotus magnus, & decima pars ciuita-
 tis cecidit. Et occisa sūt in terremotu no-
 mina hominū septem milia, & reliqui
 in timorē sunt missi, & dederunt gloriā
 deo cœli. Væ secundū abiit, & ecce uæ
 tertium ueniet cito. Et septimus ange-
 lus tuba cecinit, & factæ sunt uoces ma-
 gnæ in cœlo dicētes. Facta sunt regna
 huius mundi dñi nostri & Christi eius,
 & regnabit in sæcula sæculorū. Amen.
 Et uigintiquatuor seniores qui in con-
 spectu dei sedent in sedibus suis, cecide-
 runt in facies suas, & adorauerunt deū
 dicentes. Gratias agimus tibi domine
 deus omnipotens, qui es, & qui eras,
 & qui uēturus es, quia accepisti uirtutē
 tuā magnā & regnasti. Et iratæ sunt gē-
 tes & aduenit ira tua & tēpus mortuoz
 ut iudicēt & reddas mercedē seruis tuis
 prophetis & sanctis, & time ntibus no-
 mē tuū pusillis & magnis, & extermi-
 nes eos qui exterminat terrā. Et apertū
 est templum dei in cœlo, & uisa est arca
 testamenti eius in templo eius, & facta
 sunt fulgura & uoces & tonitrua & ter-
 remotus, & grando magna.

Et signum magnum apparuit in cœlo. XII
 Mulier amicta sole, & luna sub pe-
 dibus eius, & in capite eius corona stel-
 larum duodecim. Et in utero habens,
 clamat parturiens, & cruciatur ut pa-
 riat. Et uisum est aliud signum in cœlo
 & ecce draco magnus rufus habens ca-
 pita septem

φάλαξ ἑπτὰ ἑκέραια δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς
 κεφαλὰς αὐτῶν διαδήματα, καὶ ἡ οὐρὰ σὺ
 ρε τὸ τρίτον τῆν ἄσπερον, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς
 εἰς τὴν γῆν, καὶ ὁ δράκων ἔσκηκεν ἐνώπιον τῆ
 γυναίκος τῆ μελλούσης τέκνῃ, ἵνα ὅταν τέκῃ
 τὸ τέκνον αὐτῆ φάγῃ, καὶ ἔτεκεν ἡ ὄμ' ἄρξεν ὡς
 μέλλῃ ποιμένην πάντα τὰ ἔθνη ῥάβδῳ σιδή
 ρῆ, καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆ πρὸς τὸ μ θεοῦ
 καὶ τὸν θρόνον αὐτῶ. καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν
 εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασ
 μένον ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέφωσιν αὐ
 τὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξήκοντα. Ἐ
 γένητο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ. Ὁ μιχαὴλ
 καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῶ ἐπολέμησαν κατὰ
 τὸν δράκοντα. καὶ ὁ δράκων ἐπολέμη
 σε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῶ, καὶ οὐκ ἴχυσαν, ὅτι
 πε τόπος ἐυρέθη αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ,
 καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας ὄφις ὁ ἄρ
 χὼς ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατα
 νὰς ὁ πλάτων τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη
 εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτῶ ἐβλή
 θησαν, καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγον
 τιν ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτη
 ρία καὶ ἡ δαύαμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
 ἡμῶν καὶ ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ αὐτῶ, ὅτι
 κατεβλήθη ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἐνώπιον
 τοῦ θεοῦ ἡμέρας καὶ μυκτὸς, καὶ αὐτοὶ
 ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου Ἐ
 διὰ τὸν λόγον φθι μαρτυρίας αὐτῶν.
 καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶ ἅ
 χρι θανάτου, διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ θνη
 νοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες, οὐαὶ τοῖς
 κατοικοῦσι τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν
 ὅτι κατέβη ὁ διάβολος πρὸς ὑμᾶς, ὁ ἔχων
 θυμὸν μέγα, εἰδὼς, ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔ
 χη, καὶ ὅτε εἶδον ὁ δράκων, ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν
 ἐδύσθη τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸ ἄρξεν, καὶ
 ἐδύσθησαν τῆ γυναίκα δύο πτέρυες τῆ ἀετῆ τῆ με
 γάλου

pita septem & cornua decem, & in ca
 pitibus suis diademata, & cauda eius
 trahebat tertiam partem stellarum coe
 li, & misit eas in terram, & draco stetit
 ante mulierem quæ erat paritura, ut cū
 peperisset filium eius deuoraret. Et pe
 perit filium masculū qui recturus erat
 omnes gentes in uirga ferrea, & raptus
 est filius eius ad deum & ad thronum
 eius, & mulier fugit in solitudinem ubi
 habebat locum paratū a deo, ut ibi pa
 scat eam diebus mille ducentis sexagin
 ta. Et factum est prelium magnū in coe
 lo. Michael & angeli eius p̄liabantur
 cū dracone, & draco pugnabat & ange
 li eius, & non ualuerunt, neq; locus in
 uentus est eorū amplius in caelo. Et p
 iectus est draco ille magnus serpens an
 tiquus qui uocatur diabolus & sata
 nas, qui seducit uniuersum orbem, & p
 iectus est in terram, & angeli eius cum
 illo p̄iecti sunt. Et audiui uocē magnā
 dicentem. In caelo nunc facta est salus
 & uirtus & regnum dei nostri & pote
 stas Christi eius, quia proiectus est ac
 cusator fratrum nostrorū qui accusabat
 illos ante conspectum dei nostri die ac
 nocte, & ipsi uicerunt eū, p̄pter sangui
 nē agni, & p̄pter uerbū testimoniū sui,
 & nō dilexerūt animā suā usq; ad mor
 tem. Propterea letamini caeli & q; habi
 tatis i eis. Væ habitatorib; terræ & ma
 ris, quia descendit diabolus ad uos ha
 bens iram magnam, sciens q; modicū
 tempus habet. Et postq; uidit draco,
 q; proiectus esset in terram, persecutus
 est mulierem quæ peperit masculum.
 Et datae sūt mulieri alæ duæ aquilæ ma
 s 3 gnæ ut

Γάλα, ἵνα πέταται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸ τόπον
 αὐτῆς, ὅπως τρέφεται ἐκεῖ καὶ οἱ καίριοι καὶ
 ἡμῖνον καίρου ἅπασι προσώπων τῶν ὄψεως, καὶ
 ἔβαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω φωνῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ
 σώματος αὐτοῦ ὡς ποταμὸν, ἵνα πο-
 ταμοφόρον ποιήσῃ, καὶ ἐβοήθησε ἡ γῆ τῇ
 γυναικί, καὶ ἠνοίξε ἡ γῆ τὸ σῶμα αὐτοῦ
 καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν, ὃν ἔβαλεν ὁ
 δράκων ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ. καὶ
 ὡργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί καὶ ἠ-
 πώθη ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοι-
 πῶν τοῦ σώματος αὐτοῦ, πῶς τῆσιν
 τῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ, καὶ ἔχον-
 τῶν πλὴν μαρτυρίαν τοῦ ἸΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, καὶ ἐβ-
 ἔθη ἐπὶ τῇ ἁμμῶν τῆς θαλάσσης, καὶ εἶδον ἐκ
 τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον ἔχον κεφαλὰς
 ἑπτὰ. καὶ κέρατα ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὄνομα
 βλασφημίας, καὶ τὸ θηρίον ὁ εἶδος ὁμοίον ἰσθρί-
 λῆ, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου καὶ τὸ σῶμα
 αὐτοῦ ὡς σῶμα λέοντος, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ
 ὁ δράκων πλὴν δυνάμει αὐτοῦ καὶ τὸν θρό-
 νον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μετὰ τὴν γῆν, καὶ εἶδον μίαν τῆς
 κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαλμένην εἰς θάνατον,
 καὶ ἡ πλὴν τῶν θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη,
 καὶ ἐθανάτωσαν ἐν ὅλῃ τῇ γῆ ὀπίσω τῶν θη-
 ρίων καὶ προσεκύνησαν τὸ δράκοντα ὃς ἔδωκεν
 ἐξουσίαν τοῖς θηρίοις, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον λέ-
 γοντες, τίς ὁμοίος τοῦ θηρίου, τίς δύναται πλεμῆσαι
 μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶδον αὐτῶν σῶμα λάλον μετὰ
 ἐλασφημίας, καὶ εἶδον αὐτῶν ἐξουσίαν ποιῆσαι
 μῆνας τῶν ἀράκων δύο καὶ ἠνοίξε τὸ σῶμα αὐ-
 τῶν εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸ θεὸν βλασφημῆσαι
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ
 οὐρανῷ σκηνοῦντας, καὶ εἶδον αὐτῶν πόλεμον
 ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτοὺς, καὶ εἶ-
 δον αὐτῶν ἐξουσίαν ἐπὶ πᾶσα φυλὴν καὶ ἔθνος
 καὶ ἔθνος καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῶν, πάντες οἱ κατο-
 οῦντες

gnæ ut uolaret in desertum in locū suū
 ubi alitur per tempus & tempora & di-
 midium temporis a facie serpentis. Et
 misit serpens ex ore suo post mulierem
 aquam tanquam flumen, ut eam fa-
 ceret trahi a flumine. Et adiuuit terra
 mulierem, & aperuit terra os suum, &
 absorbit flumen quod misit draco
 de ore suo. Et iratus est draco in mulie-
 rem, & abiit facere prælium cū reliquis
 de semine eius, qui custodiunt manda-
 ta dei, & habent testimoniū Iesu Chri-
 sti. Et stetit super arenam maris.

XIII

Et uidi de mari bestiam ascenden-
 tem, habentem capita septem & cornua
 decem, & super cornua eius decem dia-
 demata, & super capita eius nomen
 blasphemiarum. Et bestia quam uidi simi-
 lis erat pardo, & pedes eius sicut pedes
 ursi, & os eius sicut os leonis. Et dedit
 illi draco uirtutē suam & sedē suā & po-
 testatē magnā. Et uidi unū de capitib⁹
 ei⁹ quasi occisū in mortē, & plaga mor-
 tis ei⁹ curata est. Et admiratio fuit i unī
 uersa terra post bestiam. Et adorauerunt
 draconē, quod dedit potestātē bestiaē,
 & adorauerunt bestiaē dicētes. Quis simi-
 lis bestiaē, & quis poterit pugnare cū ea?
 Et datum est ei os loquens magna &
 blasphemias, & data est ei potestas fa-
 cere menses quadragintaduos. Et ape-
 ruit os suum in blasphemias ad decem
 blasphemare nomen eius & taberna-
 culum eius, & eos qui in caelo habitāt.
 Et est datum illi bellum facere cum san-
 ctis, & uincere eos. Et data est illi pote-
 stas in oēm tribū, & populū & linguā
 gentē, & adorauerunt eā oēs qui inhabitā
 bant terram,

κέντες ἐπὶ τῆς γῆς ὧν οὐ εἰς γραπταὶ τὰ ὀνόματα
 ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τῆς ἀρνίου ἐσφραγισμένον ἀπὸ
 κατὰ θεολῆς κόσμου. Εἴ τις ἔχει ὄνος, ἀκουσάτω
 εἴ τις ἀιχμαλωσίαν σωματική, εἰς ἀιχμαλωσί
 ἀνθρώπων. εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀπκτενέ, δὲ αὐτὸν /
 τὴν μαχαίρᾳ ἀπκτανθῆναι, ὡς ἐστὶν ἡ ὑπο
 μονή τοῦ ἡπιστάμενου. Ἐἶδον ἄλλο θηρίον
 ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς καὶ ἔχει κέρατα δύο ὁ
 μοια ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. καὶ
 πλὴν θηουσίαν τῶν πρώτων θηρίων πᾶσαν ποι
 ἔσθῃ ἰσχυροῦς αὐτῶν καὶ ποιᾷ πλὴν γῆν καὶ πῦρ
 κατοικῶντας ἐν αὐτῇ, ἵνα προσκυνή
 σωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, ὃν ἔθερα πωθεῖν ἡ
 πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. καὶ ποιᾷ
 σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ κατα
 βαίμεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς πλὴν γῆν ἰσχυ
 ροῦ ἢ ἀρδύωπων. καὶ πλάμα τούτων
 κατοικῶντας ἐπὶ τῇ γῆσι διὰ τὰ σημεῖα,
 ἃ ἐδὲ ὄντα αὐτῶν ποιῆσαι, ἰσχυροῦς τῶν θηρίων,
 λέγων τοῖς κατοικῶσι ἐπὶ τῇ γῆσι, ποι
 ἦσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃ ἔχει πλὴν πληγῆν
 τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε, καὶ ἐδὲ ὄντα αὐτῶν θῆναι
 πνεῦμα τῆς εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ἡ λαλήσῃ
 ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, ἡ ποιήσῃ ὅσοι ἂν μὴ
 προσκυνήσωσι πλὴν εἰκόνα τῶν θηρίων, ἵνα ἀ
 ποκτανθῶσι. Ἐποιᾷ πάντας τοὺς μικροὺς
 ἡ τοὺς μεγάλους, ἡ τοὺς πλοῦσι, ἡ τοὺς
 πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους, καὶ τοὺς δούλους, ἵ
 να δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῆς
 δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῆς μετώπου αὐτῶν ἡ ἵνα μή τις
 δύναται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰμὴ ὁ ἔχω
 τὸ χάραγμα ἢ τὸ ὄνομα τῶν θηρίων ἢ τὸν ἀριθ
 μὸν τῆς ὀνόματος αὐτῆς, ὡς ἐστὶν ἡ σοφία ἐστὶν, ὃ ἔχ
 τον νοῦν ἡφιστάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου
 ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ, ἡ ὁ ἀριθ
 μὸς αὐτοῦ. χξς. καὶ εἶδον καὶ ἡ /
 θῶν ἀρνίου ἐστὶ ἐπὶ τὸ ὄρος σιών καὶ μετ' αὐ
 τῶν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἔχουσαι
 τὸ ὄνομα

bāt terrā quorū nō sunt scripta nomina in
 libro uitæ agni, q̄ occisus est ab origine
 mūdi. Si q̄s habet aurē audiat. Qui in
 captiuitatem duxerit, in captiuitatē ua
 det, qui in gladio occiderit, oportet eū
 gladio occidi. Hic est patientia & fides
 sanctorū. Et uidi aliam bestiam ascen
 detem de terra, & habebat cornua duo
 similia agni, & loquebatur sicut draco.
 Et potestatem prioris bestię omnem
 facit in conspectu eius, & facit terram
 & inhabitantes in ea, adorare bestiam
 primam, cuius curata est plaga mortis
 Et facit signa magna, ut etiam ignem
 faceret de celo descendere in terram in
 conspectu hominum. Et seducit habi
 tantes in terra propter signa quæ data
 sunt illi facere in conspectu bestię, di
 cens habitantibus in terra, ut faciant
 imaginem bestię, quæ habet plagam
 gladij, & uixit. Et datum est illi ut da
 ret spiritū imagini bestię, & ut loqua
 tur imago bestię, & faciet ut quicumq̄
 non adorauerint imaginem bestię, oc
 cidatur. Et facit omnes pusillos, &
 magnos, & diuites, & pauperes, & li
 beros, & seruos accipere characterē in
 manu sua dextera, aut in frōtibus suis.
 Et ne quis possit emere aut uendere,
 nisi qui habeat characterem, aut no
 men bestię, aut numerum nominis
 eius. Hic sapientia est. Qui habet in
 tellectum, computet numerum bestię.
 Numerus enim hominis est, & nume
 rus eius sexcenti sexaginta sex.

Et uidi, & ecce agnus stans super **XIII**
 montem Sion, & cū eo centū quadra
 gintaquatuor milia habentia nomen
 s 4 eius, &

τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ὄμνησον ἐπὶ
 τῶν μετώπων αὐτῶν. καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς
 φωνὴν βροντῆς μεγάλης. καὶ φωνὴν ἤκουσα
 κιθαρῶδῶν κιθαραζόντων ἐν ταῖς κιθάραις
 αὐτῶν, καὶ ἄδουσι ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον
 τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων,
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων. Ἐδοθεὶς ἡ δ' αὖτα ἡ μα
 θεῖ μ πλὴν ᾠδῶν, εἰ μὴ αἱ ἑκάστην τεσσαράκον
 τα τεσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ
 τοῦ γῆς, οὗτοι εἰσι οἱ μετὰ ζωακῶν οὐκ
 ἐμολώθησαν, παρθένοι γὰρ εἰσι, οὗτοι οἱ
 ἀκολουθοῦντες τοῦ ἀρνίου ὅπου ἂν ὑπάγῃ,
 οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ
 χηλὸς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἀρνίου, καὶ ἐν τῷ σώματι αὐτῶν
 οὐκ εὗρέθη δόλος, ἄμωμοι γὰρ εἰσι ἐνώπιον
 τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ. καὶ εἶδον ἄγγελον πετόμενον
 ἐν μεσουρασίσματι ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰῶ
 νιον εὐαγγελίσσαι τοὺς καθήμενους τοὺς και
 τοικοῦντας ἐπὶ τοῦ γῆς, καὶ πᾶσι ἔδωκεν,
 Ἐφυλῶν, Ἐγλώσσα, Ἐλαὸν λέγοντα ἐν φωνῇ
 ἡ μεγάλῃ. φοβήθητε τὸν θεόν, καὶ δότε αὐ
 τῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ κρίσιως αὐτοῦ, καὶ
 προσκυνήσετε τοῦ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν
 καὶ τὴν γῆν καὶ τὰς θάλασσας, καὶ τὰς ὑ
 δάτων. καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθη
 σε λέγων, ἔπεσε ἔπεισε βαβυλῶν ἡ πόλις
 ἡ μεγάλη, ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ πορνείας αὐ
 τῆς πεπότικεν πάντα ἔδην. καὶ τρίτος ἄγγελος
 ἠκολούθησεν αὐτῷ, λέγων ἐν φωνῇ με
 γάλῃ, εἴ τις τῷ θανάτῳ προσκυνῆ, καὶ πλὴν εἰ
 κόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνῃ χάραγμα ἐπὶ τῷ
 μετώπῳ αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τῷ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ
 αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου, τοῦ θυμοῦ τοῦ θεοῦ,
 τοῦ κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τοῦ πορνείας
 τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ βασανισθήσε
 ται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ, ἐνώπιον ἀγγέλων
 τῶν ἁγίων, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.

Ἐὸ καπνὸς

eius, & nomen patris eius scriptum in
 frontibus suis, Et audiui uocem de cœ
 lo tau c̄ uocem aquarum multarum, &
 tan c̄ uocem tonitruū magni, & uocem
 quam audiui sicut citharedorū citha
 rizantium in citharis suis. Et cantabant
 quasi canticum nouum ante sedem &
 ante quatuor animalia, & seniores, &
 nemo poterat discere canticū, nisi illa
 cētum quadragintaquatuor milia qui
 empti sunt de terra. Hi sunt qui cū mu
 lieribus non sunt coinquinati, uirgines
 enim sunt. Hi sequuntur agnum quo
 cūq; ierit. Hi empti sunt ex hominibus
 primitiæ deo & agno, & in ore eorum
 non est inuentum mendaciū. Sine ma
 cula enim sunt ante thronum dei. Et
 uidi alterum angelum uolantem per
 medium cœli habentem euangelium
 æternum, ut euangelizaret habitanti
 bus super terram, & omni genti & tri
 bui & lingua & populo, dicentem ma
 gna uoce. Timete dominum & date il
 li honorem, quia uenit hora iudicij ei
 us, & adorete eum, qui fecit cœlum &
 terram, mare & fontes aquarum. Et ali
 us angelus secutus est eum, dicens. Ce
 cidit cecidit Babylon ciuitas illa magna
 quia a uino ire fornicationis suæ pota
 uit omnes gentes. Et tertius angelus se
 cutus est illos, dicens uoce magna. Si
 quis adorauerit bestiam & imaginem
 eius, & acceperit characterem in fronte
 sua, aut in manu sua, & hic bibet de ui
 no iræ dei, quod mixtum est mero
 in calice iræ ipsius. Et cruciabitur igne
 & sulphure in conspectu angelorum
 sanctorum, & ante conspectum agni.
 Et fumus

καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαί-
νει εἰς αἰῶνα αἰῶνων, καὶ οὐκ ἔχουσι ἀνά-
παυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες
τῷ θηρίῳ, ὁ πλὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ὁ ἔτι τις λαμ-
βάνει χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὧδε ἡ
πομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, ὧδε οἱ τηροῦντες
τὰς ἐντολάς, ὁ πλὴν πίσιμ ἸΗΣΟΥ, καὶ ἡκου-
σα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι. γρά-
σον, μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνή-
σκοντες ἀπ᾿ ἀρτι. καὶ λέγει τὸ πνεῦμα, ἵνα
ἀναπάνθονται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ ἔξ-
τρα ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ
νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ πλὴν νεφέλῃ καθήμε-
νος ὁμοιος ἦος ἀνθρώπου ἔχων ἐπὶ τῇ κε-
φαλῇ αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χε-
ρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ, καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλ-
θεν ἐκ τῆς κεντρίας ἐν μεγάλῃ τῇ φωνῇ τῶν
καθημένων ἐπὶ τῇ μεφελῇ, πάλιν τὸ δρέ-
πανόν σου, καὶ θερισσον, ὅτι ἤλθε σοι ἡ ὥρα θε-
ρίσαι, ὅτι ἐξηράθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. καὶ εἶ-
παλεμ ὁ καθημένος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπα-
νον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. ὁ θερίσθη ἡ γῆ, ὁ ἄλλος
ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τῶν οὐρανοῦ ἄγγελος ἔ-
χων ὁ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ, καὶ ἄλλος ἄγγελος
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς θυσιαστηρίου ἔχων ἕρποντα ἐπὶ τοῦ
πυρός, ὁ ἐφώνησε κραυγὴν μεγάλην τῶν ἔχοντι τὸ
δρέπανον τὸ ὀξύ λέγει πέμψον σε τὸ δρέπανον
τὸ ὀξύ, καὶ ἔσθυσον τοὺς βότρυς τῆς γῆς, ὅτι ἤμας
αἱ σαφυλαὶ αὐτῆς. ὁ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέ-
πανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν. ὁ ἐτρύγησε τὴν ἄμπε-
λον τῆς γῆς, καὶ ἔλαβεν εἰς τὴν ληνὸν τῆς θυμῶν τῆς θεῶν
τῆς μετ᾿ ἄλην, καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἕξω τῆς πόλεως, καὶ
ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνῶς ἄχρι τῆς χαλιῶν τῆς ἵπ-
πῶν ἀπὸ σαδίων χιλίων ἑξακοστίων, καὶ εἶδον ἄλλο
σημεῖον ἐν τῷ οὐρανοῦ μέγα καὶ θαυμα-
σόν, ἁγγέλου ἐπὶ ἅ ἔχοντες πληγὰς ἐπὶ ἅ-
τάς ἑκάτας, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐτελέσθη ὁ
δυναμὸς τοῦ θεοῦ, καὶ εἶδον ὡς δάλασσαν
βαλίτην μεμιγμένην πυρὶ, ὁ τοὺς νικῶντας
ἐκ τοῦ θηρίου

Et fumus tormenti eorum ascendit in
sæcula sæculorum Nec habent requiē die
ac nocte, qui adorant bestiam & ima-
ginem eius, & si quis acceperit caracte-
rē nominis eius. Hic patientia sanctorum
est hic qui custodiunt mandata dei &
fidem Iesu. Et audiui uocem de cælo di-
centem mihi. Scribe. Beati mortui, qui
in dño moriuntur amodo, etiā dicit spi-
ritus, ut requiescant a laboribus suis,
sed opera illoꝝ sequuntur illos. Et uidi, &
ecce nubē candidā & sup nubē sedentē si-
mitem filio hoīs, habentē in capite suo
coronam auream, & in manu sua falcē
acutam. Et alius angelus exiuit de tem-
plo clamans uoce magna ad sedentem
super nubē. Mitte falcem tuam & me-
te, quia uenit tibi hora, ut metas, quā
aruit messis terræ. Et misit qui sedebat
super nubem, falcem suā in terrā, & de
messa est terra. Et alius angelus exiuit de
templo quod est in cælo, habēs & ipse
falcem acutam. Et alius angelus exiuit
de altari qui habebat potestatem supra
ignem, & clamauit uoce magna ad eū
qui habebat falcem acutam, dicens.
Mitte falcem tuam acutam, & uinde-
mia botros uincæ terræ, quoniā matu-
ræ sunt uuæ eius. Et misit angelus fal-
cem suam acutam in terram & uinde-
miauit uinea terræ, & misit in lacū iræ
dei magnū, & calcatus est lacus extra ci-
uitatē, & exiuit sanguis de lacu, usq; ad
frenos equorum p stadia mille sexcenta.

XV

Et uidi aliud signū in cælo magnū
& mirabile, angelos septē habentes pla-
gas septē nouissimas, quā in illis cōsum-
mata ē ira dei. Et uidi tāctū mare uitreū
mixtū igni, & eos qui uictoriā reportarāt
de bestia

de bestia

ἐκ τῆς θηρίου, ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτῆς, καὶ ἐκ τῆς χαράγματος αὐτῆς, ἐκ τῆς ἀριθμοῦ τῆς ὀνόματος αὐτῆς, ἐσώτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τῆς θεῶν, καὶ ἄδουσιν τὴν ᾠδὴν μωσέως, ἡ δὲ ἄλυσ τῆς θεῶν καὶ τῶν ἁγίων λέγουσιν, μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐργάσατο κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, δίκαια καὶ ἀληθινὰ αἱ ὁδοὶ σοῦ ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων, οἷς οὐ μὴ φοβηθῆ ἡ κύριε, ὁδοῦ σοῦ τὸ ὄνομά σοῦ, ὅτι μόνος ὁ σὺς, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν, ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δίκαιώματά σου ἐφανερώθησαν, καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον. Ὁ ἴδου ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τῆς μαρτυρίου καὶ τῶν οὐρανῶν. Ὁ ἄγγελος οὖν ἐπὶ ἅγγελοι ἔχοντες τὰς ἐπιπέλας ἐκ τοῦ ναοῦ ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν, ὁ περιζωσμένοι τὰ στήθη ζώνασ χρυσοῦσας, καὶ ἐν τῆς τεσσάρων ζώων ἐδωκε τοῖς ἐπιπέλας ἅγγελοις ἐπιπέλας φιάλας χρυσοῦσας γεμούσας τῆς θυμοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ζώντος. Ὁ εἰς τοὺς αἰῶνας ἠὲ αἰώνων, καὶ ἐγεμίθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τοῦ ὁδοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δωάμεως αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς ἠδύατο εἰσελθεῖν ἐν τῷ ναῷ ἄχρι τελεθῶσι αἱ ἐπιπέλας πληγαὶ τῆς ἐπιπέλας ἄετέλων. καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἐπιπέλας ἅγγελοις ὑπάγετε ἐκχεῖτε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ εἰς πλὴν γῆν, καὶ ἁπῶντες πρῶτος, καὶ ἔλαβεν πλὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ πλὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ἔλαβεν κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου. καὶ τοὺς πλὴν εἰκόνα προσκυνούσας αὐτοῦ. καὶ ὁ δεύτερος ἅγγελος ἔλαβεν πλὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς πλὴν θάλασσαν. Ὁ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θάλασσῃ. καὶ ὁ τρίτος ἅγγελος ἔλαβεν πλὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς ἠὲ ὑδάτων καὶ ἐγένετο αἷμα. καὶ ἤκουσα τῆς ἀγγελίας λέγοντος, δίκαιος κύριε εἶ ὁ ὢν. Ὁ ἴδου ὁ

7108, ὅτι

de bestia & de imagine eius, & de numero nois eius stantes sup mare uitreum habentes citharas dei, & cantant cantum cum Mosi serui dei, & canticum agni dicentes. Magna & mirabilia sunt opera tua dñe deus omnipotēs, iustæ & ueræ sūt uia tuæ dñe rex sanctorum. Quis non timebit te dñe, & magnificabit nomen tuum? Quia solus pius es, qm̄ omnes gentes uenient & adorabunt in conspectu tuo, qm̄ iudicia tua manifestata sūt. Et post hæc uidi, & ecce apertum est templum tabernaculi testimonij in celo, & exierunt septem angeli habentes septem plagas de templo, uestiti lino mudo & candido & p̄cincti circa pectora zonis aureis. Et unum ex quatuor aialibus dedit septem angelis septem phialas aureas plenas iracundiæ dei uiuentis in sæcula sæculorum. Et impletum est templum deifumo a maiestate dei, & de uirtute eius, & nemo poterat introire in templum, donec consummarentur septem plagæ septem angelorum.

Et audiui uocem magnam de templo, dicentem septem angelis. Ite effundite septem phialas iræ dei in terram. Et abiit primus angelus & effudit phialam suam in terram, & factum est uulnus sanuum ac pessimum in homines qui habebant characterem bestia, & in eos qui adorabant imaginem eius. Et secundus angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tanquam mortui, & omnis anima uiuens mortua est in mari. Et tertius angelus effudit phialam suam in flumina & in fontes aquarum, & factæ sunt sanguis. Et audiui angelum dicentem. Iustus es domine, qui es, & qui eras sanctus

XVI

σιος, ὅτι ταῦτα ἐκρίνας, ὅτι αἷμα ἀγίων ἢ προ
 φητῶν ἐξέχεον. καὶ αἷμα αὐτῶν ἐδώκας πιεῖν
 αἰσίοι γὰρ εἰσιν. καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τῶν θυσιῶν
 οὐ λίσσονται, καὶ κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἀ
 ληθινὰ ἐδικαίαι αἱ κρίσεις σου, ὅτε τέταρ
 τος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ
 τὸν ἥλιον. καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυμαίσει τοὺς
 ἀνθρώπους ἐν πυρὶ. καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄν
 θρωποι καῦμα μέγα. καὶ ἐβλάσφημῆσαν τὸ
 ὄνομα τοῦ θεοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πλη
 γὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν εἶναι αὐτῶν δό
 ξαν, καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐ
 τοῦ ἐπὶ τὸ θρόνον τοῦ θηρίου, καὶ ἐγένετο ἡ βασίλειά
 αὐτοῦ ἐσκοτωμένη καὶ ἐμασῶντο τὰς γλώσσας
 αὐτῶν ἐκ τῶν πόδων, καὶ ἐβλάσφημῆσαν τὸ θεῶν
 καὶ οὐρανῶν ἐκ τῶν πόδων αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐλκείων
 αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐν τῶν ἔργων αὐτῶν.
 καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
 ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν ἐνφράτην, καὶ ἐξη
 ράνθη τὸ ὕδωρ, ἵνα ἐτοιμασθῆ ἡ ὁδὸς τοῦ βα
 σιλέως τοῦ ἀπο ἀνατολῶν ἡλίου, καὶ ἐίδον
 ἐκ τῶν σώματ' ἐκ τῶν δράκοντ' καὶ ἐκ τῶν σώματ' ἐκ
 τῶν θηρίων καὶ ἐκ τῶν σώματ' ἐκ τῶν ψευδοπροφητῶν πνεύ
 ματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις εἰσι β
 πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα ἐκ
 πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τοὶ
 κομμένους ὅλης συνασφῆν αὐτοὺς εἰς πόλεμον
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μελέτης τοῦ θεοῦ τοῦ παντο
 κράτορος. Ἰδοὺ ἔρχομαι ὡς κλέπτης, μακάριος
 ὁ σκεπτόμενος καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ
 γυμνὸς περιπατῆ, καὶ βλέπωσιν τὴν ἀρχημοσύ
 νην αὐτοῦ, καὶ συνήσθεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον
 τὸν καλούμενον ἑβραϊστὶ ἀρμαγεδών. καὶ ὁ ἕβδομος
 ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν αἴρα
 καὶ ἐξῆλθε φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν ἀπὸ τοῦ θρόνου λέ
 γουσα, γέγονε. καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ θρονῶν καὶ
 βροντῶν, καὶ σφῆμὸς ἐγένετο μέγας, ὅτις οὐκ
 ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς, τῆς κληροῦτος σφῆμὸς οὗτος μέγας.
 καὶ ἐγένετο

sanctus, quia hoc iudicasti, quia sangui
 nem sanctorum & prophetarum effuderunt
 & sanguinem eis dedisti bibere. Digni
 enim sunt. Et audiui alterum dicen
 tem. Etiam dñe deus omnipotēs uera
 & iusta iudicia tua. Et quartus angelus
 effudit phialam suā in solem, & datum
 est illi aestu affligere homines in igni.
 Et aestuauerunt homines aestu magno,
 & blasphemauerunt nomen dei habē
 tis potestatem super has plagas, neq;
 egerunt pœnitentiā ut darēt illi gloriā.
 Et quintus angelus effudit phialā suā
 super sedē bestię, & factū est regnū ei⁹
 tenebrosum, & cōmanducauerunt lin
 guas suas præ dolore, & blasphemaue
 rūt deum cœli præ doloribus suis & ul
 ceribus suis, & non egerunt pœniten
 tiam ex operibus suis. Et sextus effudit
 phialam suam in flumen illud magnū
 Euphraten, & siccata est aqua ut præ
 pararetur uia regum ab ortu solis. Et
 uidi de ore draconis, & de ore bestię, &
 de ore pseudoprophetę exire spūs tres
 imundos in modū ranarum. Sūt em̄ spūs
 demoniorum faciētes signa, ut pcedāt ad
 reges totius terrę cōgregare illos in plū
 dici illi⁹ magni dei om̄ipotētis. Ecce ue
 nio sicut fur. Btūs q̄ uigilat & custodit
 uestimēta sua, ne nudus ambulet, & ui
 deant turpitudinē eius. Et congregabit
 illos in locū qui uocat̄ hebraice herma
 geddon. Et septim⁹ angel⁹ effudit phia
 lam suā in acrē, & exiuit uox magna de
 tēplo a throno dicens. Factū est. Et fa
 cta sunt fulgura & uoces & tonitrua, &
 terremotus factus est magnus, qualis
 nunq̄ fuit, ex quo homines fuerunt su
 per terrā, talis terremotus sic magnus
 Et facta

καὶ ἐγγύετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, καὶ αὐτὴ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ κυρίου ἐπέχευεν αὐτῆς. καὶ ἅσασιν οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν ἄνθρώπων, καὶ ἐβλάστησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον ἐκ τοῦ πληγῆς τοῦ χαλαζοῦ, ὅτι ἡ μεγάλη ἐστὶν ἡ πόλις ἡ αὐτὴ σφόδρα. καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἄγγελων τῶν ἔχοντων τὰς ἐπτὰ θιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων μοι, δεῦρο, δεῖξω σοὶ τὸ κρῖμα τοῦ πόρνης, τοῦ μεγάλης, τῆς καθήμενης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, μετ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμειβόθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, καὶ ἀπώλεσαν ἐν τῇ ἐρημίᾳ τὸ πνεῦμα, καὶ εἶδον γυναικὰ καθήμενάν ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμονον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κέρατα δέκα. Ἡ γυνὴ ἔπεριβεβλημένη περὶ χρυσοῦ καὶ κόκκινου, καὶ κεχρυσωμένη χρυσοῦ, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμονον ἐδελυμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον μυστήριον. ἐβυλῶν ἡ μεγάλη ἡ μητὴρ τῶν πόρνων, καὶ τῶν ἐδελυμάτων τῆς γῆς, καὶ εἶδον τὴν γυναικὰ μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἁγίου, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ μαρτύρων Ἰησοῦ, καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα μέγα, καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος, διὰ τί θαύμασας, ἐγὼ σοὶ ἐξωθίσω μυστήριον τῆς γυναίκος, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βασιλεύοντος αὐτῆς, καὶ τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς, καὶ τὰ δέκα κέρατα. θηρίον δ' εἶδες ἢ; οὐκ ἐστὶν, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάσθη, καὶ θανάτου ταῖς οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν γεγραπτα

Et facta est ciuitas magna in tres partes, & ciuitates gentium ceciderunt. Et Babylon magna uenit in memoriā ante deū, ut daret illi calicē uini indignationis iræ suæ. Omnis insula fugit, & mōtes nō sunt inuenti. Et grādo magna sicut talentū descendit de cœlo in homines, & blasphemauerunt deū hoies ppter plagā grādinis, quā magna facta ē plaga eius uehemēter. Et uenit unus de septem angelis qui habebant septē phialas, & locutus est mecū dicens mihi. Veni ostendam tibi damnationē meretricis magnæ quæ sedet super aquas multas, cū qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt qui inhabitāt terram de uino prostitutionis eius. Et abstulit me in spiritu in desertum. Et uidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenā uerbis blasphemiarum, habentē capita septē, & cornua decem. Et mulier erat circumdata purpura & coccino, & inaurata auro et lapide precioso & margaritis, habēs poculū aureū in manu sua, plenū abominationibus & imūdiis fornicationis eius. Et in fronte eius nomē scriptum, mysterium Babylon magna mater fornicationum & abominationum terræ. Et uidi mulierē ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum uiderem illam admiratione magna. Et dixit mihi angelus. Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris, et bestię quæ portat eā, quæ habet capita septem & cornua decē. Bestia quā uidisti fuit, & non est, & ascensura est de abyssō, & in interitum ibit, & mirabuntur inhabitantes terram, quorum nomina

οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τῷ βιβλίῳ
 οὗ τοῦ βιβλίου, ἀπὸ καθάβολης κόσμου, βλέπον-
 τες δὲ θηρίον, ὅτι ἦν καὶ ὄψιν ἔσει, καί περ ἔσει, ὡς δὲ
 ἡ νοῦς, ὃ ἔχω σοφίαν. Αἱ ἐπὶ τὰ κεφάλαια, ὅρα
 εἰσὶν ἐπὶ τὰ ὄψου ἢ γωνὴν κάθηται ἐπὶ αὐτῶν,
 καὶ βασιλεὺς ἐπὶ τὰ εἰσὶν, ὃι πέντε ἔπεσαν καὶ ὃ
 εἷς ἔστι, ὃ ἄλλο ὄψου ἦλθε, καὶ ὅτ' αὐτὸν ἔλθῃ,
 ὁ λόγος αὐτῶν δὲ μὲναι. καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν,
 καὶ οὐκ ἔσει, καὶ αὐτὸς ὁ γδοὸς ἔσει, ὃ ἐκ τῶν
 ἐπὶ τὰ ἔσει, ὃ εἰς ἀπώλησιν ὑπάγει. καὶ τὰ δέ-
 κα κέρατα, ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἱ τι-
 νες βασιλείαν οὐκ ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς
 βασιλεῖς μία μὴ ὥρα λαμβάνουσι μετὰ τοῦ
 θηρίου. οὗτοι μία μὴ γνώμῃ ἔχουσι, καὶ πλὴν
 δύναμις, καὶ πλὴν ἐξουσίαν ἑαυτῶν ὡς θη-
 ρίον διαδιδώσουσι. οὗτοι μετὰ τοῦ θηρίου π-
 λεμήσουσι, καὶ δὲ θηρίον νικήσει αὐτοὺς, ὅτι κή-
 ρισθ' κερύω ἔσει, καὶ βασιλεὺς βασιλέω, ὃ
 ὅτι μετὰ τὸ κλητὸν, καὶ ἐκλεκτὸν, καὶ πιστόν.
 καὶ λέγει μοι, τὰ ὑδῶτα ἃ εἶδες, οὗ ἢ πόρην
 καὶ θῆται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη, καὶ
 γλώσσαι, καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπι-
 τὸ θηρίον οὗτοι μισήσουσιν πλὴν πόρην, καὶ
 ἐρημωθήσονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ γυμνή-
 καὶ τὰς σάρκας αὐτοῦ φάγονται, καὶ ἄνθρω-
 πὸν κύνουσιν ὡς κυρὶ, ὃ ἢ θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς
 καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι πλὴν γνώμην αὐτῶν, καὶ
 ποιῆσαι μία μὴ γνώμην, ὃ δ' οὐαὶ πλὴν βασι-
 λείαν αὐτῶν ὡς θηρίον ἄχρι τελεθῆναι τὰ ῥή-
 ματα τοῦ θεοῦ, ὃ ἢ γωνὴ ἦν εἶδες, ἔσει ἢ πόρην
 ἢ μεγάλη ἢ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασι-
 λέων τῆ γῆς. καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον
 ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔχοντα
 βιβλίον μεγάλην, καὶ ἢ γῆν ἐφωτίσθη ἐκ τῆ δό-
 ξης αὐτοῦ. ὃ ἐκραξέμεν ὡς ἰσχυρὸν φωνῆ μεγάλη λέ-
 γοντι. ἔπεσε ἔπεσε βαβυλὼν ἢ μεγάλη, ὃ εἶ-
 ετο κατοικήθῃ θηρίον δαιμόνων, καὶ φυλακὴν
 πάντων πνεύματων ἀκαθάρτων, καὶ φυλακὴν πα-
 ντὸς ὄρνιθός ἀκαθάρτου καὶ μεμίστην, ὅτι ἐκ τοῦ
 οἴνου τοῦ

nomina scripta non sunt in libro uitæ, a
 constitutione mundi, uidentes bestiam,
 quæ erat & non est. Et hic est sensus, qui
 habet sapiētiam. Septem capita, septem
 montes sunt, super quos mulier sedet, &
 reges septē sunt. Quinq; ceciderūt, unus
 est & alius nondum uenit. Et cum uene-
 rit, oportet illum breue tempus manere.
 Et bestia quæ erat & non est, & ipse octa-
 uus est, & de septem est, & in interitū ua-
 dit. Et decem cornua, quæ uidisti, decem
 reges sunt, qui regnum nondum accepe-
 rūt, sed potestatem tanq̄ reges una ho-
 ra accipient cum bestia. Hi unum consi-
 lium habent, & uirtutem, & potestatem
 suam bestię tradent. Hi cum agno pu-
 gnabunt, & agnus uincet illos, quoniam
 dñs dominorū est, & rex regū, & qui cū il-
 lo sunt uocati & electi & fideles. Et dicit
 mihi, Aquæ quas uidisti, ubi meretrix se-
 det, populi sunt & turbæ & gentes, & lin-
 guæ, & decē coruua quæ uidisti in bestia
 hi odient fornicariā, & defolatam faciēt
 illam & nudam, & carnes eius manduca-
 bunt, & ipsam igne concremabūt. Deus
 enim dedit in corda eorū, ut faciāt quod
 placitum est illi, ut unam faciant uolun-
 tatem, ut dent regnum suum bestię, do-
 nec consummentur uerba dei: Et mulier
 quam uidisti est ciuitas magna, quæ ha-
 bet regnum super reges terræ. Et post
 hæc uidi alium angelum descendentem
 de cælo, habentem potestatem magnā,
 & terra illuminata est a gloria eius. Et ex-
 clamauit in fortitudine uoce magna, di-
 cens, Cecidit cecidit Babylon magna, &
 facta est habitatio dæmoniorū, & custo-
 dia omnis spiritus immūdi, & custodia
 om̄is uolucris immūdæ, et inuisa, quæ de-
 t uino

XVIII

χὰς ἀνθρώπων, καὶ ἢ ὄψωρα φησὶ ἐπιθυμίας
 φησὶ ψυχῆ σου ἀπὸ λυθου ἀπὸ σου, καὶ πάντα
 τὰ λιπαρά, τὰ λαμπρά ἀπὸ λυθου ἀπὸ σου,
 καὶ οὐκ ἔτι οὐ μὴ εὐρήσῃς αὐτά. οἱ ἔμποροι
 τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπὸ αὐτῶ ἀπὸ μα-
 κρότερον εἰσόντη. διὰ τὸ φόβον τῆ βασιμιας
 αὐτῆς, κλαίοντες καὶ κενθοῦντες. λέγον-
 τες, οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περι-
 βεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦ, καὶ
 κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λί-
 θοῖς τιμίω, καὶ μαργαρίταις, ὅτι μία ὥρα
 ἠρημώθη ὁ πλοῦτος πλοῦτος. καὶ πᾶς κνι-
 βερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὄμιλος
 καὶ ναῦται τῆ θάλασσαν ἐργάζοντες ἀπὸ μακροθεν
 ἔκαστος, καὶ ἐκράζον ὄρωντες τὸ καπνὸν τῆ πυρῶ-
 σιως αὐτῶ λέγοντες, τίς ὁμοία τῆ πόλις τῆ με-
 γάλῃ. λέβαλον χρυσῶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐ-
 τῶ, καὶ ἐκράζον κλαίοντες καὶ πενθόντες, λέγοντι
 πρὸς οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἐν ἧ ἐπλού-
 τισαμ πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῆ θα-
 λάσσῃ ἐν φησὶ ἡμιότικτος αὐτῆς, ὅτι μία ὥρα
 ἠρημώθη, εὐφραίνου ἐπὸ αὐτῶν οὐρανέ, καὶ οἱ
 ἄγιοι ἀπόστολοι, καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἐκρί-
 νει ὁ θεὸς τὸ κρῖμα τῶν ἁμῶν ἵνα αὐτῆς. καὶ ἤρην
 εἰς ἄγγελος ἰχυρὸς λίθου ὡς μύλον μέγα,
 λέβαλον εἰς πλὴν θάλασσαν λέγων, οὕτως
 ὀρμήματι βληθήσεται βαβυλῶν ἡ μεγάλη
 πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔτι, καὶ φωνὴ κθαρωθῶν
 καὶ μουσικῶν, καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπασῶν,
 οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἔμ σοι ἔτι. καὶ πᾶς τεχνί-
 τος πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῆ ἔμ σοι ἔτι, καὶ
 φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἔμ σοι ἔτι, καὶ φω-
 νὴ νυμφίου καὶ νύμφης, οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἔμ σοι
 ἔτι. ὅτι οἱ ἔμποροι σὺ ἦσαμ οἱ μετρίανες φη-
 σῶς, ὅτι ἐν τῆ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαμ
 πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῆ ἄμα προφῆται
 καὶ ἄγιοι εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμέ-
 νων ἐπὶ φησὶ γῆς. καὶ μετὰ ταῦτα ἤκουσα
 φωνῶν ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λέγοντι
 τὸς τὸ ἄλλη

mas hoim. Et poma desyderij aia tuae
 discesserunt a te, & oia pinguia & p̄clara
 perierunt a te, & amplius illa ia nō inue-
 nies. Mercatores hoim q̄ diuites facti
 sunt ab ea longe stabunt p̄pter timorē
 tormēti ei⁹, flētes ac lugētes, & dicētes,
 uae ue ciuitas illa magna, q̄ amicta erat
 bysso & purpura & cocco, & deaurata
 erat auro & lapide p̄cioso & margaritis
 q̄m̄ una hora destitutae sunt tantae diui-
 tiaē. & ois gubernator, & ois in nauibus
 uersantiū turba & nauae & qui in mari
 operantur longe steterunt, & clamaue-
 runt uidentes locū incendiij eius, dicen-
 tes. Quae similis ciuitati huic magnaē?
 Et miserunt puluerē super capita sua, &
 clamauerunt flentes & lugentes, dicen-
 tes. Vae uae ciuitas illa magna in qua di-
 uites facti sunt oēs qui habebāt naues
 in mari de p̄cijs eius, q̄m̄ una hora de-
 solata est. Exulta sup̄ eā caelū & sancti
 apostoli & p̄phetae, q̄m̄ iudicauit deus
 iudiciū uestrū de illa. Et sustulit un⁹ an-
 gelus fortis lapidē quasi molarem ma-
 gnum & misit in mare, dicēs. Hoc impe-
 tu mittef̄ Babylō ciuitas illa magna, &
 ultra iā nō iuenief̄. Et uox citharadoz
 & musicoz & tibia canentiū, & tuba nō
 audief̄ in te amplius, & ois artifex, cu-
 iuscūqz̄ artis nō iuenief̄ i te ampli⁹. Et
 uox molaē nō audief̄ in te āplius. Et lux
 lucernae nō lucebit in te amplius, & uox
 sp̄ōsi & sp̄ōsae nō audief̄ adhuc in te, q̄a
 mercatores tui erāt principes terrae, q̄a
 in ueneficijs tuis errauerūt oēs gentes,
 & in ea sanguis prophetaz & sanctoz
 inuentus est, & omniū qui interfec̄ti sūt
 in terra. Post haec audiui quasi uocē
 magnam turbae multae in caelo dicen-
 t 2 tis alle-

XIX

τος τὸ ἁλλήλοῦϊα, ἢ σωτηρία καὶ ἡ δόξα, καὶ
 ἡ ἡμνή, καὶ ἡ δαύαμις κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν,
 ὅτι ἀληθινὰ ἐδικαίωσεν αὐτὸν, ὅτι
 ἐκρίνευ πῶν πόρνων πῶν μεγάλων ἥτις ἐ-
 φθασεν πῶν γῶν ἐν τῇ πόρνείᾳ αὐτῶν. καὶ διεδικη-
 σεν τὸ αἷμα τοῦ δούλου αὐτοῦ, ἐκ τῆς χάριτος αὐ-
 τῆς, καὶ δεύτερον ἔειπεν. ἁλλήλοῦϊα, καὶ ὁ καπνὸς
 ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τοῦ αἰῶνος. καὶ ἔπει-
 σαν οἱ πρεσβύτεροι οἱ κθ', καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα,
 καὶ προσεκύκωσαν τὸν θεόν ἐπὶ τῷ καθήμενῷ ἐπὶ
 τῷ θρόνῳ λέγοντες ἁμὴν ἁλλήλοῦϊα, καὶ φῶ-
 νὴ ἐκ τοῦ θρόνου εἶπεν ἡμεῖς τὸν θεὸν ἡ-
 μῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φοβού-
 μνοι αὐτοῦ, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι,
 καὶ ἤκουσα φωνὴν ὄχλου πολλοῦ. καὶ ὡς φω-
 νὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν
 ἰσχυρῶν λέγοντας ἁλλήλοῦϊα, ὅτι ἔβασιλευ-
 σεν ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ. χαίρωμεν ὅτι ἄ-
 γαλλιώμεθα, ὅτι δώμεν πῶν δόξα αὐτοῦ, ὅτι
 ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ αἵνου, καὶ ἡ γυνὴ ἠτοι-
 μασεν ἑαυτὴν, καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάλη-
 ται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν. τὸ γὰρ
 βύσσινον τὰ δικαιώματα ἔσονται ἅγια, καὶ
 λέγεται μοι. μακάριοι οἱ εἰς τὸ εἶπεν τῷ αἵνῳ
 κεκλημένοι, καὶ λέγει μοι, οὗτοι οἱ λόγοι ἀ-
 ληθινοὶ εἰσι τῷ θεῷ, καὶ ἔμπεσα ἔμπροσθεν
 τοῦ ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτόν, καὶ
 λέγει μοι, ὄρα μὴ, σάδουλός σου εἰμι, καὶ τῶν
 ἀδελφῶν σου, καὶ τῶν ἐχόντων πῶν μαρτυρί-
 ας τοῦ Ἰησοῦ, τοῦ θεοῦ προσκύνωσον. ἢ ἢ μαρ-
 τυρία Ἰησοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας, καὶ
 εἶδον τὸ ὄφρα ὁ ἀνεργημένος. καὶ εἶδον ἵππος
 λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτόν. πῶν δὲ καὶ ἀλ-
 θινός καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. οἱ δὲ
 ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τῆ κεφα-
 λῶν αὐτοῦ διαδήματα πολλὰ, ἔχωρ ὄνομα γε-
 γραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός. καὶ περι-
 βεβλημένος ἱμάτιον εἰς αὐτὸν ἁματι. καὶ κα-
 λήν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς ὄνομα τῷ θεῷ. καὶ τὰ ἑσπεύ-
 ματα ἐν

tis alleluia . Salus & honor & gloria &
 uirtus dño deo nostro est, quæ uera & iu-
 sta iudicia eius quia iudicauit de mere-
 trice magna, quæ corrupit terrâ in pſti-
 tutione & uindicauit sanguinẽ seruoꝝ
 suorũ de eius manu . Et iterũ dixerunt,
 alleluia. Et fumus ascendit in sæcula sæ-
 culorum . Et ceciderunt uigintiquatuor
 seniores & quatuor animalia, & adora-
 uerunt deum sedentem super thronũ ,
 dicentes. Amẽ alleluia. Et uox de thro-
 no exiuit, dicens. Laudẽ dicite deo no-
 stro oẽs sancti eius . & qui timetis de-
 um pusilli & magni . Et audiui uocem
 turbæ multæ , & sicut uocem aquarum
 multarũ, & sicut uocem tonitruoꝝ ma-
 gnorum, dicentium, alleluia, qm̄ regna-
 uit dñs deus noster omnipotens. Gau-
 deamus & exultemus & demus gloriã
 ei, quia uenerunt nuptiæ agni, & uxor
 eius p̄parauit se. Et datũ est illi ut coo-
 periat se byssino puro & splendido .
 Byssinum em̄ iustificationes sunt san-
 ctorum. Et dixit mihi. Scribe. Beati qui
 ad cenã nuptiarũ agni uocati sũt. Et di-
 xit mihi. Hæc uerba dei uera sunt. Et ce-
 cidi ante pedes eius, ut adorare eum. Et
 dixit mihi. Vide ne feceris. Cõseruus tu-
 us sum, & fratruũ tuoꝝ habentiũ testimo-
 nium Iesu. deũ adora. Testimoniũ em̄
 Iesu est spũs prophetiæ. Et uidi cælum
 apertũ, & ecce equus albus, & qui fede-
 bat sup eũ uocabat̄ fidelis & uerax, &
 in iusticia iudicat & pugnat. Oculi aut̄
 ei⁹ sicut flãma ignis, & in capite ei⁹ dia-
 demata multa, habens nomen scriptũ,
 qd̄ nemo nouit nisi ipse. Et uestit⁹ erat
 ueste tincta sanguine, & uocat̄ nomen
 eius, uerbum dei, & exercitus qui sunt
 in cælo

ματα εν τω ουρανω ηκολυθησιν αυτω εν ιπ-
 ποις λευκοις, εν δεδυμενοι βυσσινω λευκομ
 ηω καθαρομ ηω εκ του σωματος αυτου εκ
 πορευεται ρομφαα δεξα, ινα εν αυτη πα-
 ταση τα εθνη ηω αυτους ποιμανει αυτους
 εν δεξα σιδηρω ηω αυτους πατη πλυλωμ
 τω οινου τω θυμοω ηω φρι οργη τω θεου
 παντοκρατορος. Ειχε επι το ιματιον και
 επι τον μηρον αυτου, το ονομα γεγραμμε-
 νομ βασιλευ βασιλεωμ και κυριου κυριωμ.
 η ειδον ενα αγγελου εσωτα εν ηλιω ηω εκρα-
 ξε φωνη μεαλη λεε πασι τοις ορνιθι τοις πε-
 τωμενοις εν μεσουρανωσιν, δευτε ηω σωαε
 διεειε το δεπνομ εν μεαλη θεε, ινα φάγητε
 σαρκας βασιλεωμ ηω χιλιερχωμ, ε σαρκας
 ιχυρωμ ηω σαρκας ιππωμ ηω ηω καθκμενωμ
 εω αυτω και σαρκας παντων ελθνδερωμ και
 εδλωμ ηω μικρωμ ηω μεγαλωμ και ειδον ε
 θηριον ηω τω βασιλεω ε ηω τα στρατευμα
 τα αυτω σωημενα ποιησα πολεμομ μεα εν
 καθκμενου επι το ιππον και μετα το στρα-
 τευματος αυτου ηω επι εαθη εθνηριον και
 μετα τουτου ο ψυδοπροφητης ο ποιησας τα
 σημεα ενωπιον αυτω εν διε επλανησε τους
 λαβοντα ε χαραγμα του θηριου και τους
 προσκωωταε τη εικονι αυτου. ζωντεσ ελκ-
 θησονται οι δυο ειε πλυ λιμνω του πυροε εν
 καιομενω εν τω θειω και οι λοιποι απει-
 κτανθησαν εν τη ρομφαα καθκμενω επι το
 ιππο τη εκπορευομενη εκ το σωματος αυτω ηω
 παντα ορνεα εχορταθησεν εκ το σαρκωμ αυτω.

και ειδον αγγελου καταβαινοντα εκ του
 ουρανω εχοντα πλυ κλειδα φρι αβυσσου και
 αλυσιν μεγαλην επι πλυ χερα αυτω και ε-
 κρατσε τον θρακοντα τον οχιμ τον αρχαι-
 ομ δε δε διαβολοε ε σαταναι. ε εδκσεμ αυ-
 τω χιλια ετη. ε εβαλεμ αυτον ειε πλυ αβυσ-
 σου ηω εδκσεμ αυτον και εσφραγισεμ ε-
 πανω

in caelo sequebantur eum in equis al-
 bis, uestiti byssino albo & mundo, &
 de ore eius procedit gladius ex una /
 q̄ parte acutus, ut in ipso percutiat ge-
 tes. Et ipse reget eas in uirga ferrea, &
 ipse calcet torcular uini furoris & irae dei
 omnipotentis. Et habet in uestimento
 & in femore suo nomen scriptum. Rex
 regum & dominus dominantium, Et
 uidi unum angelum stantem in sole, &
 clamauit uoce magna, omnibus aui-
 bus quae uolabant per mediū caeli. Ve-
 nite & congregamini ad cenā magni
 dei, ut māducaueritis carnes regū, & carnes
 tribunorū, & carnes fortium, & carnes
 equorum, & sedentiū in ipsis, & carnes
 omnium liberorum ac seruatorum & pu-
 fillorum ac magnorum. Et uidi bestiā
 & reges terrae & exercitus eorum con-
 gregatos ad faciendū prelium cum illo
 qui sedebat in equo & cū exercitu eius.
 Et apprehensa est bestia, & cū illa pseu-
 doppheta, & q̄ fecit signa corā ipso, in
 quibus seduxit eos qui acceperunt cha-
 racterem bestiae, & qui adorauerunt
 imaginem eius. Viui missi sunt hi duo
 in stagnum ignis ardens in sulphure,
 & caeteri occisi sunt in gladio sedentis
 super equum qui procedit de ore ipsi-
 us, & omnes aues saturatae sunt carni-
 bus eorum.

Et uidi angelum descendentem de
 caelo habentem clauem abyssi, & cate-
 nam magnam in manu sua. Et appre-
 hendit draconem serpentem antiquū,
 qui est diabolus & satanas, & ligauit
 eum per annos mille, & misit eum in
 abyssū, & clausit eū, & signauit super il-
 lum ut

XX

πάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεθῇ χίλια ἔτη. καὶ μετὰ ταῦτα δὲ αὐτὸν λυθίῳαι μίκρον χρόνον. καὶ εἶδον θρόνους καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς. καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπλεκισμένων διὰ τῆς μαρτυρίας Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ. καὶ οἱ ἄνθρωποι οὐ προσεκώκισαν τῷ θανάτῳ, οὐτε πλὴν εἰκόνα αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τῷ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ χεῖρα αὐτῶν, καὶ ζῆσαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριστοῦ χίλια ἔτη. οἱ ἄλλοι δὲ πνεῦμα νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεθῇ τὰ χίλια ἔτη ἄχρι, αὐτὴ ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. μακάριος ὁ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ, ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχεται θλίψιν, ἀλλ' ἔσονται ἰσχυροὶ τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη. καὶ ὅτε ἐτελεύτησεν τὰ χίλια ἔτη, λυθίσηται ὁ σατανᾶς ἐκ τοῦ φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν τέσσαρσι γωνίαις τοῦ γῆς τὸν γόγγυ καὶ μαγῶν συναγαγῆν αὐτούς εἰς πόλιν μωμβῶν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τοῦ θαλάσσης. καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τοῦ γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν πλὴν παρεμβολῶν τῶν ἁγίων καὶ πλὴν πόλεων πλὴν ἡγαπημένων. καὶ κατέβησαν πῦρ ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ κατέφαθον αὐτούς, καὶ διάβητος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός, καὶ θείσ, ὅπως τὸ θείον, καὶ ὁ ψευδοπροφήτης, καὶ βασανιστὴς τῶν ἁγίων καὶ νυκτὲς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν καὶ καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ. οὐ ἄρα προσώπων ἐφύγετο ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐκ ἐυρέθη αὐτοῖς. καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς μικροὺς καὶ μεγάλους ἐσῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου. καὶ βιβλία ἠνοίχθησαν. καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνοίχθη, ὃ ἔστι τὸ ζῶν, καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῷ

lum, ut non seducat amplius gentes, donec consummentur mille anni. Et post hoc oportet illū solui modico tempore. Et uidi sedes, & sederunt super eas, & iudicium datum est illis. Et animas decollatorum propter testimoniū Iesu, & propter uerbum dei, & qui non adorauerunt bestiam, neq; imaginem eius, nec acceperunt characterem eius in frōtibus suis, aut in manibus suis, & uixerunt, & regnauerunt cum Christo mille annis. Ceteri uero mortuorum, non reuixerunt, donec consummentur mille anni. Hæc est resurrectio prima. Beatus & sanctus qui habet partem in resurrectione prima. In his secunda mors non habet potestatem, sed erūt sacerdotes dei & Christi, & regnabunt cum illo mille annis. Et cum consummati fuerint mille anni, soluet satanas de carcere suo, & exibit ut seducat gētes quæ sunt sup quatuor angulos terræ gog & magog, ut congreget eos in plium, quoꝝ numerus est sicut arena maris. & ascenderūt sup latitudinē terræ, & circūierūt castra sanctorū & ciuitatē dilectā. Et descendit ignis a deo de cælo & deuorauit eos, & diabolus qui seducebat eos, missus est in stagnū ignis & sulphuris ubi & bestia & pseudopropheta cruciabantur die ac nocte in sæcula sæculorū. Et uidi thronū magnū candidū & sedētem sup eū, a cuius cōspectu fugit terra & cælum, & locus nō est inuētus eis. Et uidi mortuos magnos, & pusillos stantes in cōspectu throni. & libri aperti sunt, & alius liber apertus est qui est uita, & iudicati sunt mortui ex his quæ scripta erant

μενωμ εν ρσι βιβλίοις, καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ
 εἶδον κεν ἢ δάλασσα τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς. καὶ
 ὁ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης εἶδον καὶ τὸς ἐν αὐτοῖς νε
 κρούς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.
 καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λί
 μνην τῆς πυρός, οὗτος ὅστις ὁ δεύτερος θάνατος.
 καὶ ἔτις οὐκ ἐυρέθη ἐν τῇ βίβλῳ ἐν τῇ ζωῆς γε
 γραμμῆς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τῆς πυρός.
 καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν και
 νήν, ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ
 ἠλθεν, καὶ ἡ δάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. καὶ ἔγω
 ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν ἱερου
 σάλημ καινὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ
 οὐρανοῦ ἡριμασμένην, ὡς νέμφων
 κεκοσμημένην τῷ ἁγίῳ ἁγίῳ. καὶ ἤκουσα φω
 νῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης, ἰδοὺ
 ἡ σκηνὴ τοῦ θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκη
 νώσεται μετὰ αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται,
 καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ἔσται μετὰ αὐτῶν θεὸς αὐτῶν. καὶ
 ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης οὐκ ἔσονται ἔτι, οὐ
 θαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται, οὐ
 τε πένθος, οὔτε κλαυθρὸς, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται
 ἔτι, ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον, καὶ εἶπερ ὁ και
 νὴς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἰδοὺ καινὰ πάντα
 ποιῶ, καὶ λέγει μοι, γράψου ὅτι οὗτοι οἱ λό
 γοι ἀληθῆναι καὶ πιστοὶ εἰσι, καὶ εἰπέ μοι, γέ
 γονε, ἐγὼ εἶμι τὸ ἀ καὶ τὸ ὦ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ
 τέλος. ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πη
 γῆς τοῦ ὕδατος ἐν ζωῆς δωρεᾶν, ὁ νικῶν, κλη
 ρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ θεός, καὶ
 αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός. δειλοῖς δὲ, καὶ ἀπιστοῖς
 καὶ ἐσθλινοῖς καὶ φονεῦσι, καὶ πόρνοις, καὶ
 φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι
 τοῖς φεύσει τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ
 καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὅστις ὁ δεύτερος θάνα
 τος. καὶ ἤλθεν πρὸς με εἷς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων ἐ
 χούων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν
 ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἑχάτων, καὶ ἐλάλησε
 μετ' ἐμοῦ

erant in libris secundū opa ipsoꝝ, & de
 dit mare mortuos q in eo erat, & mors
 & infernus dederūt eos q in ipsis erant
 & iudicatū est de singulis secundū ope
 ra ipsoꝝ. Et infernus & mors missi sunt
 in stagnū ignis. Hæc est mors secunda.
 Et qui nō inuentus est in libro uitæ scri
 ptus, missus est in stagnum ignis.

XXI

Et uidi cœlum mouum & terram
 nouam. Primum enim cœlum & pri
 ma terra abiit, & mare iam non est. Et
 ego Ioannes uidi sanctam ciuitatem
 Hierusalem nouam descendentem de
 cœlo a deo paratam, sicut sponsam or
 natam uiro suo. Et audiui uocem ma
 gnam de throno dicentem. Ecce taber
 naculum dei cum hominibus, & habi
 tabit cum eis. Et ipsi populus eius erūt,
 & ipse deus cum eis erit eorum deus.
 Et absterget deus omnem lachrymam
 ab oculis eorum. Et mors ultra non
 erit, neq; luctus, neq; clamor, neq; do
 lor erit ultra, quia prima abierunt. Et
 dixit, qui sedebat in throno. Ecce no
 ua facio omnia. Et dixit mihi. Scribe,
 quia hæc uerba fidelia sunt & uera. Et
 dixit mihi. Factum est. Ego sum AL
 pha & ω initium & finis. Ego sitienti
 dabo de fonte aquæ uitæ gratis. Qui
 uicerit, possidebit hæc, & ero illi deus,
 & ipse erit mihi filius. Timidis autem
 & incredulis & execratis, & homicidis, &
 fornicatorib; & ueneficis, & idololatrīs
 & omnibus mēdacibus pars illoꝝ erit
 i stagno ardēti igne & sulphure, qd est
 mors secunda. Et uenit ad me unus de
 septem angelis habentibus phialas ple
 nas septē plagis nouissimis, & locutus
 t 4 est meū

ρίτη, κῆ ἢ πλατεία τῆ πόλεως χρυσοῖον καθαρόν,
ὡς ἕλαος διαφανής. Ἐν αὐτῷ οὐκ εἶδον ἐν αὐ
τῇ. ὁ δὲ κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆ
ἔστι, καὶ τὸ ἄρνιον. καὶ ἡ πόλις οὐ χρεία ἔχει
τοῦ ἡλίου, οὐδὲ φῶς σελιῶκος ἵνα φαίνωσιν αὐ
τῇ. ἢ γὰρ δόξα τοῦ θεοῦ ἐφώτισεν αὐτῇ. καὶ
ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον. καὶ τὰ ἔθνη τῶν
σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσου
σιν. καὶ οἱ βασιλεῖς φῶς γῆς φέρουσι πλὴν δό
ξας αὐτῆς εἰς αὐτὴν, καὶ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ
κλεισθῶσιν ἡμέρας, νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ. Ἐ
ν μὴ εἰσελθῆν εἰς αὐτὴν πᾶς κοινὸς. Ἐ ποι
οῦν βδελυγμα. Ἐ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμ
μένοι ἐν τῷ βιβλίῳ φῶς ζωῆς τοῦ ἁγίου.

καὶ εἰσεξέ μοι καθαρόν ποταμόν ὕδατος
ζωῆς λαμπρόν ὡς κρύσταλλον, ἐκ τοῦ θρόνου
ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου. ἐν μέ
σῳ φῶς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ,
ἐν μέσῳ. Ἐν τῷ μέσῳ ἐξέλαρον ζωῆς περιῶν κασι
πυγῶν δώδεκα κατὰ μίαν ἕνα ἕκαστον ἀπο
δίδόντα καρπὸν αὐτοῦ. καὶ τὰ φύλλα τοῦ
ξύλου εἰς ἄρπαια ἦν ἔδωκ, καὶ πᾶς κα
τανάθεμα οὐκ ἔσται ἐπι. καὶ ὁ θρόνος τοῦ θεοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου ἐν αὐτῇ ἔσται. καὶ οἱ δούλοι
αὐτῆς λατρεύσουσιν αὐτῷ, καὶ ὄψονται τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, Ἐ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ἡν
μετώπων αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ, καὶ
χρεία οὐκ ἔχουσι λύχνου, καὶ φωτὸς ἡλίου
ὅτι κύριος ὁ θεὸς φωτίσει αὐτοὺς, Ἐ βασιλεύ
σουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας ἦν αἰῶνων. καὶ εἶ
πέ μοι, οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ Ἐ ἀληθινὸν. καὶ
κύριος ὁ θεὸς ἦν ἁγίων προφητῶν ἀπέστα
λε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ εἰς ἐμένα. καὶ οἱ δούλοι αὐ
τοῦ ἁγίου γενέσθαι ἐν τάχα. ἰδοὺ ἔρχομαι
ταχύ, μακάριος ὁ τρώων τούτους τοὺς λόγους φῶς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. καὶ ἐγὼ
ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα, καὶ ἀκούων.
καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεφα, ἔπεσα προ
σκύψας ἐμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ
ἀγγέλου

rita, & platea ciuitatis aurū mundum,
tanquam uitrum perlucidum. Et tem
plum non uidi in ea. Dominus enim
deus omnipotens templum illius est
& agnus. Et ciuitas non eget sole ne
q; luna, ut luceant in ea. Nam claritas
dei illuminauit eam, & lucerna eius est
agnus. Et ambulabunt gentes, quæ
seruatæ fuerunt in lumine eius, & re
ges terræ afferent gloriam suam in il
lam. Et portæ eius non claudentur
per diem. Nox enim non erit illic, Non
intrabit in eam aliquid quod inqui
nat aut abominationem facit & men
dacium, nisi qui scripti sunt in libro
uitæ agni.

XXII

Et ostendit mihi fluuiū aquæ uiuæ,
splendidum tanq; crystallum procedē
tem de sede dei & agni. In medio pla
teæ eius, & ex utraq; parte fluminis li
gnum uitæ afferens fructus duodecim
per menses singulos reddens fructum
suum, & folia ligni ad sanitatē gentiū.
Et omne maledictū non erit amplius,
sed sedes dei & agni in illa erunt, & ser
uī eius seruient illi, Et uidebunt faciem
eius & nomen eius in frontibus suis.
Et nox ultra non erit, & non egebunt
lumine lucernæ, neq; lumine solis, quo
niam dominus deus illuminat illos,
& regnabunt in sæcula sæculorū. Et di
xit mihi. Hæc uerba fidelia sunt, &
uera. Et dñs deus sanctoꝝ prophetaꝝ
misit angelū suū ostendere seruis suis,
q̄ oportet fieri cito, Et ecce uenio uelo
citer, Beatus q̄ custodit uerba pphetiæ
libri huius. Et ego Ioannes qui audiui
& uidi hæc. Et postq; audissem & ui
dissem, cecidi ut adorarem ante pedes
angeli

ἄγγελου τοῦ δεκνύοντός μοι ταῦτα, καὶ λέ-
 γει μοι, ὄρα μὴ σάωδούλωσ σε γάρ εἰμι καὶ τῶν
 ἀδελφῶν σου προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων
 τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου. ὁ δεῖξ
 προσκύνου μοι, καὶ λέγει μοι, μὴ σφραγίσῃς τὴν
 λόγον τοῦ προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου, ὅτι
 καιρὸς ἐγγύς ἐστι. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι,
 καὶ ὁ ῥυπαρῶν ῥυπαρῶσάτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιο-
 σωθήτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι. καὶ ἡ
 ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ'
 ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἕκαστῷ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ
 ἔσται. Εγὼ εἰμι τὸ α καὶ τὸ ω, ἀρχὴ καὶ τέλος ὁ
 πρῶτος, καὶ ὁ ἔσχατος. μακάριοι οἱ ποιοῦν-
 τες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐ-
 τῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ οἱ πυλῶ-
 σιμ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. ἔξω δὲ οἱ κύνες
 καὶ οἱ φαρμακοὶ, καὶ οἱ πόρνοι, καὶ οἱ φονεῖς, καὶ
 οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ βλάσφημος, καὶ ποι-
 ῶν ψεῦδος. Εγὼ ἸΗΣΟΥΣ ἔπεμψα τὸν ἄγγε-
 λόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ταῖς ἐκ-
 κλησίαις. ἐγὼ εἰμι ῥίζα, καὶ τὸ γένος τοῦ δα-
 εῖδ, ὁ ἄσπης λαμπρός, καὶ ὁ ῥοσβρινός, καὶ τὸ πνεῦ-
 μα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, ἔλθε. καὶ ὁ ἀκούων
 ἐπάτω, ἔλθε. καὶ ὁ διψῶν, ἔλθέτω. καὶ ὁ θέ-
 λων, λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν, ὅτι
 μαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ ἀκούοντι τοὺς λό-
 γους προφητείας βιβλίου τούτου. εἴ τις ἐπιθήσεται
 πρὸς ταῦτα ἐπιθήσει ὁ θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πλη-
 γὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ, καὶ εἴ-
 τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βιβλίου τῆς προφητείας
 ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ
 βίβλου ζωῆς, καὶ πόλεως ἁγίας, καὶ τῶν γε-
 γραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ. λέγει ὁ μαρτυ-
 ρῶν ταῦτα, ναὶ ἔρχομαι ταχύ, ἀμήν. ναὶ, ἔρ-
 χου κύριε ἸΗΣΟΥ. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

angeli qui mihi hæc ostendebat. Et di-
 cit mihi. Vide ne feceris. Cōseruus em̄
 tuus sū, & fratrū tuoꝝ pphetarū. & eoꝝ
 qui seruant uerba pphetiæ libri huius.
 Deum adora. Et dicit mihi. Ne signa-
 ueris uerba prophetiæ libri huius. Tē-
 pus enim prope est. Qui nocet, noceat
 adhuc, & qui in sordibus est, sordescat
 adhuc, & qui iustus est, iustificetur ad-
 huc, & sc̄tus sc̄tificetur adhuc, & ecce ue-
 nio cito, & merces mea mecū est, ut red-
 dā unicuiq; ut opus illius erit. Ego sum
 alpha & ω, primus & nouissimus, prin-
 cipium & finis. Beati qui seruant man-
 data illius ut sit potestas eorum in li-
 gno uitæ, & per portas intrent in ciuita-
 tem. Foris autem canes & uenefici &
 impudici & homicidæ & idolis seruien-
 tes, & omnis qui amat & facit menda-
 cium. Ego Iesus misi angelū meū testifi-
 cari uobis hæc in ecclesijs. Ego sum ge-
 nus & radix Dauid. stella splendida &
 matutina. Et spiritus & sponsa dicunt,
 ueni. Et qui audit dicat ueni. Et qui sitit
 ueniat, & qui uult, accipiat aquam uitæ
 gratis. Contestor enim omni audienti
 uerba pphetiæ libri huius. Si quis ap-
 posuerit ad hæc, apponet deus super il-
 lum plagas scriptas in libro isto. Et si qs
 diminuerit de uerbis libri pphetiæ hu-
 ius, auferet deus partē eius de libro ui-
 tæ, & de ciuitate sancta, & de his q̄ scri-
 pta sunt in libro isto. Dicit qui testimo-
 niū p̄hibet istoꝝ. Etiā, uenio cito. Amē.
 Etiam Veni dñe Iesu. Gratia dñi no-
 stri Iesu Christi cū oibus uobis. Amen.

Finis Testamenti totius ad græcā ueritatē uetustissimorūq; Codicum Latinoꝝ
 fidem & ad p̄batissimorū authorū citationē & interpretationem accu-
 rate recogniti, opera studioq; D. Erasmi Roterodami.

